

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/199/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210581
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5714210581.21

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne B. O., A.. XX.X.XXXX, S. W. L.. X. XXXX/XX, XXX XX N., zastúpenej právnym zástupcom LEGES Advisory s.r.o., so sídlom Pod Urpínom 923/5, 974 01, Banská Bystrica, IČO: 52 147 762, proti žalovanému G.. Y. Y., X. P. F. XXX XX P., P. XX, G.: XXXXXXXX, právne zastúpenému JUDr. Milanom Hablákom, advokátom so sídlom v Martine, M. R. Štefánika 48, IČO: 10 962 417, v konaní o zaplatenie 6.176,30 € € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobkyni povinný zaplatiť sumu 1.800 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 6.9.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba žalobkyne zamieta.

III. Žalovaný má proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 26 % celkovo vzniknutých trov konania žalovaného.

IV. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.7.2014 sa žalobkyňa spolu so svojou sestrou G.. T. H. proti žalovanému domáhali zaplatenia celkovo sumy 5.000 Eur a náhrady trov konania. Žalobkyne odôvodnili žalobu tou skutočnosťou, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX a to hospodárskej budovy - sypárne, ktorá sa nachádza v Katastrálnom území T. a to každá zo žalobkýň v jednej polovici. Dňa 4.3.2011 žalobkyňa v rade 1/ uzatvorila so žalovaným písomnú zmluvu o dielo č. XXXXXX podľa § 536 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Žalovaný ako zhotoviteľ diela sa zaviazal vykonať dielo špecifikované v bode III. zmluvy a to stavebné úpravy objektu sypárne. Predmetom plnenia malo byť zhotovenie diela v rozsahu cenovej ponuky XXXXXX a dodatkov, pričom stavba mala byť vyhotovená v súlade s projektovou dokumentáciou schválenou stavebným úradom. Žalovaný si cenu diela priebežne účtoval faktúrou číslo XX/XX/XXXX v sume 6.828 Eur, faktúrou číslo XX/XX/XXXX v sume 1.172,40 Eur, ktoré žalobkyne prostredníctvom svojej matky W. O. v termíne splatnosti uhradili. Dielo malo byť odovzdané 30.7.2011, avšak o odovzdaní a prevzatí diela neexistujú žiadne písomné dôkazy, ktoré by túto skutočnosť potvrdzovali. Počas vykonávania stavebných prác sa nachádzali žalobkyne v zahraničí a vykonávaním všetkých úkonov v súvislosti s koordináciou stavebných prác poverili svoju matku W. O.. Dielo však nebolo zhotovené podľa zmluvy a bolo vyhotovené s vadami, na ktoré matka žalobkýň viacerými listami žalovaného upozornila. Keďže žalovaný výzvy na odstránenie väd ignoroval a ani ich neuskutočnil a opravy v záručnej dobe odmietol vykonať, matka žalobkýň požiadala o vykonanie kontroly Slovenskú obchodnú inšpekciu, ktorá vo veci podala stanovisko. Žalobkyniam, ako objednávateľkám, žiaľ neboli dodané potrebné doklady, ako boli záručné listy a certifikáty, napr. na komín a batériu, teda vadné výrobky a

práce nie je možné reklamovať, dokonca ani u výrobcu. Keďže však žalovaný sa pri odovzdávaní diela nestretol s objednávateľkou diela, nepovažujú žalobkyne dielo za riadne odovzdané.

2. Žalobkyne pripojili znalecký posudok Ing. Daniela Bartkoviča č. 79/2012, ktorý ocenil reálne už vykonané a uskutočnené práce na sumu 6.950,45 Eur a nie na sumu 8.000 Eur, koľko žalobkyňa bola nútená zaplatiť.

3. Následne bol spracovaný ďalší znalecký posudok číslo 51/2013 vypracovaný Ing. Ivanom Čiernym, ktorý určoval všeobecnú hodnotu práce potrebných na odstránenie závadného stavu a táto bola stanovená vo výške 2.215,87 Eur. Žalobkyne poukazovali na ustanovenia § 373 a § 379 Obchodného zákonníka a vzhľadom na ich znenie a na fakt, že dielo nebolo riadne odovzdané a časť nevyhnutých opráv ako aj výmenu časti vadných vecí si budú musieť žalobkyne na vlastné náklady zabezpečiť, ale aj z dôvodu, že odstránenie zvyšných väd bude stáť ešte 2.215,87 Eur, žiadali žalobkyne proti žalovanému zaplatiť sumu 5.000 Eur.

4. Je zrejmé, že v pôvodnej žalobe nebolo presne špecifikované, z čoho istina pozostáva a túto skutočnosť nedokázal právny zástupca žalobkyň ani na prvom nariadenom pojednávaní.

5. V priebehu konania bola žaloba niekoľkokrát menená.

6. Poslednú rozsiahlu zmenu žaloby, ktorú súd pripustil, uskutočnili žalobkyne prostredníctvom svojej vtedajšej právnej zástupkyne JUDr. Renáty Matejovej. 1.8.2016 došlo na súd jej vyjadrenie, z ktorého vyplývalo, že žalobkyne proti žalovanému uplatňujú nárok vo výške 5.821,86 Eur spolu s 5,15% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia. Z tohto vyjadrenia vyplynulo, že žalobkyne žiadajú rozšírenie uplatneného nároku titulom náhrady škody, ktorá vznikla žalobkyniam v dôsledku väd diela vykonaného na základe zmluvy o dielo zo strany žalovaného. Z podania vyplynulo, že je nesporné, že žalovaný mal zhotoviť dielo rekreačný objekt sypárne podľa cenovej ponuky XXXXXX znejúcej na sumu 8.145 Eur ako aj dodatkov uzatvorených vzájomnou dohodou na základe zmluvy o dielo zo dňa 4.3.2011 v období od 4.3.2011 do 30.7.2011. Záručná doba bola stranami dohodnutá na 24 mesiacov a vyplývala z článku VII. zmluvy. Plynutie záručnej doby bolo zmluvne dohodnuté odo dňa odovzdania diela objednávateľovi. Keďže dielo nebolo vykonané v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok, žalobkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 16.11.2011 voči žalovanému uplatnili reklamáciu, pokiaľ šlo o napájacie potrubie ku komínu, ktoré bolo zhotovené tak nekvalitne, že objednávateľkám žalobkyniam hrozil požiar nehovoriac o unikajúcich sadziciach a iných nečistotách. Žalovaný bol povinný reklamáciu vybaviť v zákonom stanovenej lehote do 30 dní od uplatnenia reklamácie, avšak reagoval len listom z 30.11.2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu a v písomnej odpovedi uviedol, že v deň odovzdania prác bez uvedenia konkrétneho dňa sa konštatovalo, že práce sú v súlade s požiadavkami objednávateľky a objednávateľka taktiež nemala výhrady ku kvalite prác. K vytykanej vade sa však v uvedenom liste nenachádza žiadna zmienka.

7. Ďalšia reklamácia zo strán žalobkyň bola uplatnená listom z 23.4.2012 s vytknutím tam uvedených väd (dymenie komína, sústavné vytekanie vody spod WC, dymenie sporáka po zakúrení, krivosť dlážky, zlé polozenie aj prehýbanie, zlé upevnenie záchoda). Ani túto reklamáciu žalovaný nevybavil do 30 dní od doručenia a nereagoval na ňu vôbec.

8. Ďalšia reklamácia zo strán žalobkyň bola uplatnená listom z 9.8.2012, kde boli vytknuté vady: priepustnosť žumpy, ktorá bola cca po dvoch týždňoch používania naplnená vodou, schody a dvere do miestnosti pod schodmi sú vybavené nevhodným náterom, ktorý nie je vodeodolný, z povaly medzi hradami sa sype prach a piesok napriek tomu, že mali byť povysávané technickým vysávačom, zlé upevnenie záchoda, ktorý sa kýva a vyteká spod neho voda, zlé polozenie podlahy na poschodí, komín a dymovod na základe potvrdenia o vykonaní preskúšania komína z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky nevyhovujú, bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať, vydržali veľmi krátku dobu a keďže záručné listy sa nachádzajú u žalovaného, nie je možné ich opraviť ani vymeniť. Ani na túto reklamáciu, ktorú bol žalovaný povinný vybaviť do 30 dní, žalovaný nereagoval.

9. Žalobkyne poukázali na ustanovenie § 649 Občianskeho zákonníka a konštatovali, že ak podľa zmluvy o dielo malo byť vyhotovené najneskôr 30.7.2011, vzhľadom na to, že zhotoviteľ nebol súčinný pri odovzdávaní diela a to ani na základe opakovaných výziev.

10. Z ustanovenia § 650 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že objednávateľ je povinný prevziať vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, kedy mala byť vec zhotovená a ak bola vec zhotovená neskôr, do jedného mesiaca od jej zhotovenia. Ak tak neurobí, je povinný zaplatiť dohodnutý poplatok za uskladnenie. Jednomesačná lehota na prevzatie diela podľa tvrdenia žalobkýň v tomto podaní uplynula 30.8.2011, keďže v zmluve bol dohodnutý čas skončenia zhotovenia diela 30.7.2011. Počas súdneho konania bolo totiž preukázané, že po tomto termíne žalovaný už práce na stavbe nevykonával. Lenže žalovaný dielo žalobkyniam neodovzdal, napriek tomu, že zo zákona tak mal urobiť najneskôr do jedného mesiaca od zhotovenia diela a žalobkyne si dielo formálne od žalovaného neprevzali vôbec. Avšak následne začali stavbu užívať, z čoho je nutné vyvodiť, že dielo prevzali do jedného mesiaca od uplynutia času, keď mala byť vec zhotovená. Podľa názoru žalobkýň takto záručná doba 24 mesiacov začala plynúť 31. augustom 2011 a uplynula od 31. augusta 2013. Žalobkyne si prvýkrát uplatnili vady diela 16.11.2011, potom 23.4.2012 a naposledy 9.8.2012, teda uplatnili vady diela v záručnej dobe. Keďže žalovaný na reklamácie nijakým spôsobom nereagoval, nepostupoval nielen v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami, kedy objednávateľ mal právo požadovať odstránenie vzniknutých väd a zhotoviteľ mal povinnosť ich bezplatne a bez zbytočného odkladu odstrániť a žalovaný nepostupoval ani v súlade so zákonom, keď reklamáciu nevybavil v lehote do 30 dní od uplatnenia reklamácie, porušil ustanovenie § 18 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Túto skutočnosť skonštatoval aj Inšpektorát slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline v rozhodnutí číslo P/0466/05/2012.

11. Keďže na právny vzťah medzi stranami je nutné aplikovať Občiansky zákonník, žalobkyne týmto podaním uplatnili nárok na zaplatenie sumy vo výške 5.821,86 Eur titulom náhrady škody z dôvodu neodstránenia väd vytknutých žalovanému, ktoré si následne museli odstrániť na vlastné náklady. Pokiaľ ide o vytýkané vady diela, tieto boli podľa žalobkýň preukázané znaleckým posudkom, ako aj cenovou ponukou na rekonštrukciu objektu sypárne, ktorú vyhotovil D. I. N. T..

12. Žalobkyne ďalej špecifikovali, že si uplatňujú nárok na zľavu z ceny diela za odstránenie väd podľa cenovej ponuky D. I. za demontáž komína vo výške 555,60 Eur a nárok na náhradu škody vzniknutú nesprávne zvoleným postupom žalovaného pri stavbe komína. Táto škoda vo výške 1.297,05 Eur vznikla žalobkyniam zakúpením nového komína, o čom svedčí faktúra číslo SA2015021 zo dňa 14.4.2015. Vady komína žalobkyne reklamovali listami zo dňa 16.11.2011, 23.4.2012 a aj 9.8.2012. Žalobkyne listami 23.4.2012 a 9.8.2012 reklamovali zhotovenie WC a zariadenie predmetu. V zásobníkovom ohrievači teplej vody už aj znalec Ing. Ivan Čierny konštatoval, že v čase obhliadky v kúpeľni boli demontované vodovodné batérie nad vaňou a nefunkčná vodovodná batéria nad umývadlom. Škoda, ktorá vznikla žalobkyniam v dôsledku vyššie uvedeného nesprávne zvoleného postupu žalovaného, žalobkyniam vznikla škoda zakúpením nového bojlera podľa dokladu zo dňa 7.5.2015 v sume 206,77 Eur, zakúpením vaňovej batérie dňa 30.6.2015 v hodnote 55,94 Eur, zariadením WC v hodnote 87,84 Eur, jeho príslušenstva v sume 8,86 Eur a kábla v sume 3,15 Eur. Ďalej bola zakúpená batéria do kuchyne v sume 44,92 Eur. Žalobkyniam tak vznikla celková škoda v sume 407,48 Eur.

13. Súčasne si žalobkyne uplatnili nárok na zľavu z ceny diela podľa cenovej ponuky vyhotovenej D.Á. I. za demontáž a montáž WC, demontáž a montáž bojlera, demontáž a montáž guľového ventilu ako aj prevoz materiálu, za ktorú bolo nutné zaplatiť 114 Eur.

14. Z predmetného podania ďalej vyplynulo, že žalobkyne reklamovali vady žumpy listom z 9.8.2012 a v dôsledku väd žumpy im vznikla škoda, keďže žalovaný nesprávne zvolil postup a vadu žumpy následne odstránili žalobkyne a to tým, že kúpili novú žumpu, o čom svedčí faktúra číslo XXXXXXXX a zálohová faktúra číslo XX-XXXX svedčiace o zakúpení plastovej žumpy s objemom 10m kubických spolu s prácami za výkop, zásyp, betónovú platňu celkom v hodnote 2.496 Eur. Túto sumu uplatnili žalobkyne titulom náhrady škody vzniknutej vadným plnením žalovaného.

15. Žalobkyne listom zo dňa 9.8.2012 vytkli skutočnosť, že schody a dvere do miestnosti pod schodmi majú nevhodný náter a potrebujú vodeodolný a z povaly medzi hradami sa sype prach a piesok. Žalobkyne si v dôsledku týchto väd uplatnili nárok na zľavu z ceny diela podľa cenovej ponuky vyhotovenej D.Á. I. za obloženie kuchyne, vymaľovanie, úpravu schodov a opravu doškriabanej a zničenej podlahy spolu s materiálom, za čo je nutné zaplatiť sumu vo výške 897 Eur a za výmenu celej plávajúcej podlahy a vymaľovanie je nutné zaplatiť sumu vo výške 1.618,94 Eur. Žalobkyne konštatovali,

že takto uplatňujú nárok na náhradu škody spôsobenej vadným plnením žalovaného vo výške 4.450,53 Eur a nárok na zľavu z ceny diela na odstránenie väd vo výške 2.288,50 Eur (číslo listu 340).

16. Ďalším podaním zo dňa 10.8.2016, ktoré na súd došlo 15.8.2016 ešte pred pojednávaním nariadeným na 5.10.2016 však žalobkyne korigovali zmenený žalobný návrh. Toto podanie nazvali opravou vyjadrenia žalujúcej strany zo dňa 25.7.2016 a v tomto podaní uviedli, že pokiaľ sa v predchádzajúcom podaní z 25.7.2016 zmienili o skutočnosti, že od 30.8.2013 začali žalobkyne stavbu užívať. Toto tvrdenie bolo nepresné, pretože pravdou je, že stavbu žalobkyne nemohli užívať z dôvodu nekvalitne vykonaných prác zo strany žalovaného a až keď sa na stavbe odstránili závažné nedostatky ako bola oprava komína, došlo k reálnemu užívaniu stavby v roku 2015. Z podania ďalej vyplynulo, že žalobkyne si neuplatňujú nároky na zaplatenie sumy 250 Eur, ktorú zaplatili pánovi Š. za odvetranie podlažia a pokiaľ sa v pôvodnom vyjadrení konštatovalo, že znalec Ing. Ivan Čierny uviedol, že v čase ohliadky boli v kúpeľni demontované vodovodné batérie nad vaňou a nefunkčná vodovodná batéria nad umývadlom, tak tieto skutočnosti znalcom neboli uvedené pravdivo, pretože chýbala iba jedna batéria nad vaňou a batéria nad umývadlom bola dobrá. Žalobkyne preto uviedli, že vyčísľujú nárok na náhradu škody vo výške 4.200,53 Eur a nárok na zľavu z ceny diela na odstránenie väd v sume 2.288,50 Eur. Celkovo takto uplatnili nárok na zaplatenie sumy 6.489,03 Eur spolu s 5,15% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia.

17. Na pojednávaní dňa 5.10.2016 predsa len došlo pri výsluchu právnej zástupkyne oboch žalobkýň ku korekcii, kde bolo zistené, že právna zástupkyňa žalobkýň zle spočítala uplatnené nároky a konštatovala, že nárok na zľavu z ceny diela pozostáva zo sumy 555,60 Eur na základe cenovej ponuky pána I., zo sumy 114 Eur na základe cenovej ponuky pána I.L., zo sumy 897 Eur, ktorú právna zástupkyňa žalobkýň zabudla pripočítať a zo sumy 1.618,90 Eur.

18. Na pojednávaní dňa 5.10.2016 súd uznesením vyhláseným v prítomnosti právnych zástupcov oboch sporných strán pripustil zmenu žaloby v zmysle podaní žalujúcej strany z 25.7.2016 korigovaného podaním zo dňa 10.8.2016 a prednesom právnej zástupkyne žalobkýň na pojednávaní dňa 5.10.2016 tak, že žalobkyne podľa tam uvedenej špecifikácie uplatnili proti žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 4.200,50 Eur a nárok na náhradu zľavy z ceny diela titulom vadného plnenia v celkovej sume 3.185,15 Eur prirodzene s uplatneným nárokom na úroky z omeškania tak, ako vyplynuli z písomným podaní žalujúcej strany z 10.8.2016 a 25.7.2016 od podania žaloby na súd.

19. Na tomto pojednávaní súd súčasne upozornil procesné strany, najmä stranu žalujúcu, že ďalšie zmeny žaloby už pripúšťať nebude a poskytol ešte stranám časový priestor na to, aby súdu oznámili dôkazy, ktoré chcú na svoju obranu, resp. preukázať svojich tvrdení súdu ponúknuť.

20. Napriek poučeniu súdu v priebehu konania došlo k skutočnosti, že žalobkyne opätovne zmenili právneho zástupcu, ktorý vo veci podal vyjadrenie z 30.11.2016 (č.l. 377-385), ktoré bolo z časti zmenou žaloby a z časti jej späťvzatím.

21. Napriek tomu, že súd o nárokoch uplatnených týmto podaním rozhodoval pripúšťaním, resp. nepripúšťaním zmeny žaloby na pojednávaní dňa 22.6.2017, právna zástupkyňa žalobkyne v rade 2. podala vo veci ďalšie vyjadrenie zo dňa 19.8.2017 už len v mene žalobkyne v rade 2., ktorým zotrvala na pôvodných nárokoch vo vyjadrení z 30.11.2016 a žiadala zaplatenie sumy 5.729,32 Eur spolu s 5,15% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby a náhrady trov konania z dôvodu tam uvedených.

22. Súd o týchto podaniach rozhodoval na pojednávaní dňa 22.6.2017, ale aj na pojednávaní dňa 7.9.2017 a nakoniec pri rekapitulácii uplatnených nárokov aj na pojednávaní dňa 5.10.2017 vždy v prítomnosti zástupcov strán uzneseniami, ktoré na týchto pojednávaniach vyhlásil.

23. Na pojednávaní dňa 7.9.2017 oproti naposledy pripustenej zmene žaloby vykonanej ešte spoločnou právnu zástupkyňou žalobkýň JUDr. Matejovou, súd pripustil uplatňovanie nároku na zaplatenie sumy 532,32 Eur titulom náhrady škody, ktorá žalobkyniam vznikla nákladmi na demontáž vadne postaveného komína. Bývalá spoločná právna zástupkyňa žalobkýň predtým uplatnila titulom nákladov na demontáž komína sumu 555,60 Eur, avšak žiadala v tejto výške poskytnúť zľavu z ceny diela. Šlo teda o iný typ nároku, aký bol naposledy uplatňovaný.

24. Súd teda pripustil uplatnenie sumy 532,32 Eur titulom nároku na náhradu škody vzniknutej demontážou zlého komína.

25. Súd nepripustil ďalšie zmeny žaloby a preto v platnosti po zvyšok konania zostalo zo strany žalobkýň uplatňovanie nároku na náhradu škody vzniknutej nákupom nového komína v sume 1.297,05 Eur, nárok na náhradu škody v sume 407,48 Eur titulom náhrady škody spôsobenej vadným plnením pokiaľ ide o zariadenie predmety kúpeľne tak, ako boli špecifikované v návrhu JUDr. Renáty Matejovej (206,77 Eur za zakúpenie nového bojlera, 55,94 Eur za zakúpenie vaňovej batérie, 87,84 Eur za zakúpenie WC, 8,86 Eur titulom príslušenstva WC, 3,15 Eur titulom nákupu kábla a sumy 44,92 Eur titulom nákupu batérie do kuchyne). V platnosti ostalo aj uplatňovanie nároku na zaplatenie sumy 114 Eur titulom zľavy z ceny diela, pričom táto suma je predstavovaná rozpočtovými prácami na odstránenie väd na WC, bojleri, montáži batérií podľa cenovej ponuky. V platnosti zostalo aj uplatňovanie nároku na náhradu škody, ktorá vznikla žalobkyniam vadným plnením žalovaného v sume 2.496 Eur, ktorá suma predstavuje náklady na vybratie pôvodnej žumpy, nákup a osadenie novej žumpy.

26. V časti, kde podľa pripustenej zmeny žaloby bol uplatňovaný nárok na zľavu z ceny diela v celkovej výške 897 Eur podľa cenovej ponuky D. I., ktorá suma predstavovala náklady za obloženie kuchyne, vymaľovanie úpravu schodov a úpravu doškriabanej a zničenej podlahy spolu s materiálom. Žalobkyne prostredníctvom svojich zástupkýň zobrali žalobu späť a žiadali priznať sumu 327,09 Eur titulom pokládky obkladu v sume 104 Eur, nákladov na vyrezanie otvorov do obkladu v sume 4 Eur, škárovania obkladu v sume 32,50 Eur, prevoz materiálu v sume 35 Eur, nákup obkladačiek v sume 133,29 Eur a škárovacej hmoty v sume 18,30 Eur. Cena prác vychádzala z rozpočtu pána I. (č. I. 29), cena materiálu, teda obkladačiek a škárovacích hmôt bola reálne vynaložená suma žalobkýňami. Vzhľadom na skutočnosť, že cenová ponuka D. I. v celkovej výške 897 Eur, z ktorej vychádzala naposledy pripustená zmena žaloby, nerátala s nákupom škárovacej hmoty v sume 18,30 Eur a vôbec nerátala s cenou za obkladačky, súd na pojednávaní dňa 5.10.2017 pripustil v prítomnosti zástupcov strán zmenu žaloby, pokiaľ ide o navýšenie sumy za škárovaciu hmotu a za reálne vynaloženú hodnotu obkladačiek (18,30 Eur + 133,29 Eur), pričom tieto sumy boli započítané v celkovej výške 327,09 Eur uplatňovaných nakoniec žalobkýňami titulom zľavy (pôvodne vo výške 897 Eur).

27. Ďalej v časti, kde podľa naposledy pripustenej zmeny žaloby obe žalobkyne požadovali priznať titulom zľavy z ceny diela podľa rozpočtu D. I. sumu 1.618,90 Eur za výmenu celej plávajúcej podlahy a vymaľovanie, žiadali žalobkyne nakoniec priznať len sumu 350 Eur titulom zľavy z ceny diela za opravu plávajúcej podlahy v podkroví podľa cenovej ponuky D. I..

28. A titulom zľavy z ceny diela, ktorý bol uplatnený aj nárok na zaplatenie sumy 32,50 Eur, ktorý bol pôvodne uplatňovaný v rámci sumy 897 Eur podľa zmeny žaloby vyhotovenej JUDr. Renátou Matejovou a táto suma 32,50 Eur bola zahrnutá v pôvodnej cenovej ponuke D. I.. V tejto cenovej ponuke pôvodne zahrnutej do celkového objemu nákladu na práce vo výške 897,55 Eur (č. I. 299) bola oprava schodov rozpočtovaná za umývateľný náter nakúpený za 5 Eur, napenetrovanie čiel schodov v sume 4,50 Eur, omaľovanie čiel schodov umývateľnou farbou v dvoch vrstvách v sume 18 Eur, spílenie dverí v sume 5 Eur.

29. Právna zástupkyňa žalobkyne v rade 2. potom rekapitulovala na pojednávaní dňa 5.10.2017 vo veci, že žiada v prospech svojej klientky, teda žalobkyne v rade 2., priznať sumu 5.876,44 Eur titulom vyššie uvedených nárokov spolu s 5,15% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby a vo zvyšku uplatneného nároku berie žalobu späť. Splnomocnená zástupkyňa žalobkyne v rade 1. sa na tomto pojednávaní a potupne aj na predchádzajúcich, kde zastupovala žalobkyňu v rade 1., pripájala k prednesom právnej zástupkyne žalobkyne v rade 2. aj ona na uplatnenú sumu 5.876,44 Eur zobrala žalobu späť.

30. Na poslednom meritórnom pojednávaní, ktoré bolo nariadené a ktoré predchádzalo vyhláseniu prvého rozsudku vo veci samej, bola poučená žalujúca strana o tom, že zmluvu o dielo uzavrela len žalobkyňa v rade 1/ konajúca prostredníctvom svojej matky W. O. a preto podľa presvedčenia súdu nároky vyplývajúce z väd diela môže vo vzťahu k žalovanému ako objednávateľka diela uplatňovať len ona. Vzhľadom na skutočnosť, že dochádzalo k neprestajným zmenám žaloby a súd koncentroval svoju pozornosť na dokazovanie ohľadne jednotlivých dielčích nárokov žalujúcej strany, táto skutočnosť unikla pozornosti súdu tak, ako unikla pozornosti strán. Právna zástupkyňa žalobkyne v rade 2/ reagovala na

poučenie súdu tým, že žalobu žalobkyne v rade 2/ proti žalovanému zobrala späť. Žalovaná strana proti čiastočnému späťvzatiu žaloby nenamietala, žiadala však priznať náhradu trov konania. Vzhľadom na túto skutočnosť súd konanie o nároku žalobkyne v rade 1/, ktorá žalobu celkom zobrala späť, zastavil podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p.. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou v rade 2/ a žalovaným súd potom rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Žalobkyne na dôkaz svojich tvrdení pripojili veľké množstvo korešpondencie, najmä korešpondenciu, ktorú uskutočňovala ich matka W. O. so žalovaným v súvislosti s objednávaním diela a jeho následnou reklamáciou. Zvlášť pripojili zmluvu o dielo, ktorú strany uzavreli 4.3.2011, niekoľko cenových ponúk, ktoré sa viazali k tejto zmluve, faktúry a dodacie listy vystavené žalovaným ako aj doklady o zaplatení, výpis z listu vlastníctva, oba znalecké posudky uvádzané v pôvodne podanej žalobe. Následne faktúry a doklady o nákupe predmetov, ktoré obstarávali samotné žalobkyne. Predložili tiež potvrdenia o vykonaní a preskúšaní komína, doklady o zhode a následne na č.l. 287 a 305 cenové ponuky D. I., podnikateľa so sídlom v T. ako aj ďalšiu rozsiahlu korešpondenciu, fotografie z miesta samého.

32. Na dôkaz ich tvrdení súd okrem prečítania celého obsahu spisového materiálu, ktorý bol prevažne tvorený listinami zo strany žalujúcej súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobkyň, ich matky B. O., žalovaného a svedka U. X., spolupracovníka žalovaného.

33. Žalovaný sa prvýkrát k pôvodnej žalobe vyjadril podaním zo dňa 11.9.2014 urobeným prostredníctvom jeho právneho zástupcu (č.l. 137-138), v ktorom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V tomto podaní žalovaný poukázal na skutočnosť, že za žalobkyne koná ich matka W. O. (splnomocnená zástupkyňa žalobkyne v rade 1.), ktorá podľa názoru žalovanej strany nemá oprávnenie vystupovať v mene vlastníčok nehnuteľností žalobkyň. Tá vyvoláva neprestajné problémy, výsledkom čoho je, že od roku 2012 v súvislosti so vzťahom žalovaného vystriedala minimálne tri advokátske kancelárie. Nároky, ktoré si žalobcovia uplatňujú sú nedôvodné. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v priebehu roku 2013 sa stretli účastníci na stavbe i za prítomnosti právnych zástupcov, kde vystupovala pani W. O. aj JUDr. Ján Repáň a na mieste samom bolo dohodnuté, že jediná závada a to chýbajúca batéria k umývadlu, na ktorej mali byť zlé vodovodné kohútiky bude opravená, keď ju pani O. doručí žalovanému. To však nikdy nebolo urobené a nebola ani podaná žaloba na odstránenie reklamovaných väd, pretože tieto ani neexistujú. Týmto podaním žalovaný ešte reagoval na vtedy uplatnený nárok na prípadné bezdôvodné obohatenie a nárok na náhradu škody vznesením námietky premlčania a poukázal na zmätočnosť pôvodne podanej žaloby. Na ďalších pojednaniach už potom žalovaná strana postupne reagovala za neprestajne menenú a dopĺňanú žalobu. Zotrvala však na konštatovaní, že právny vzťah medzi stranami sa spravuje Občianskym zákonníkom (na rozdiel od tvrdenia žalujúcej strany v počiatočnej fáze konania ohľadne použitia Obchodného zákonníka pre posúdenie nárokov strán). Žalovaná strana konštatovala, že stavba bola fyzicky odovzdaná 12.7.2011 a už predtým približne mesiac ju žalujúca strana mala možnosť užívať. Žalovaný totiž 12.7.2011 odišiel zo stavby a odovzdal kľúč majiteľke a po tomto termíne už žiadne práce nevykonával. V záverečnom návrhu sa žalovaná strana komplexne vyjadrila k naposledy uplatňovaným nárokom žalobkyň a konštatovala, že pokiaľ ide o nárok na náhradu škody a nárok na poskytnutie zľavy z ceny komína, tieto nároky sú nedôvodné, pretože žalovaný v prítomnosti predchádzajúceho právneho zástupcu žalobkyň JUDr. Jána Repáňa bolo obzrieť komín na mieste samom. Komín nedymil, neboli v miestnosti žiadne znaky dymenia. Dokonca vtedy sa strany dohodli, že nároky z údajne vadného komína sa uplatňovať nebudú. Pokiaľ ide o zariadenie predmety kúpeľne, tak žalovaný v prítomnosti právneho zástupcu sa pred začatím konania na súde zúčastnil ohliadky kúpeľne a pokiaľ šlo o elektrický ohrievač prietokový, bolo z neho vybraté ohrievacie príslušenstvo rovnako ako batéria. Vtedy sa s W. O. dohodli, že túto batériu, ktorá bola demontovaná, ona odovzdá žalovanému a bude preskúšaná a žalovaný sa vyjadrí k jej údajným vadám. Pokiaľ šlo o údajne zle sprojektovanú žumpu a v tejto súvislosti vynaložené náklady na odstránenie pôvodne osadenej žumpy žalovaným a nákup a osadenie novej žumpy, žalovaná strana od prvej chvíle poukazovala na skutočnosť, že na základe požiadaviek žalobkyň, ktoré boli tlmočené jej matkou B. O. vychádzajúc z informácie, že sypáreň bude užívaná výnimočne víkendovo maximálne dvoma osobami, bola doporučená žumpa, na ktorej sa strany dohodli v cenovej ponuke, ktorá tvorila prílohu zmluvy o dielo, teda žalobkyňiam bolo poskytnuté to, čo si od žalovaného objednali. Pokiaľ žalujúca strana požadovala sumu 327,09 Eur titulom zľavy za nedokončenie kuchyne, poukázala žalovaná strana na neprimeranosť rozsahu prác, ktoré údajne je nutné vykonať a na skutočnosť, že sa práce, ktoré žalovaná strana nedodala na kuchyni, nebola cena vyúčtovaná zo strany žalovaného. Tiež poukázali

na skutočnosť, že náklady na opravu plávajúcej podlahy vo výške 350 Eur sú nedôvodné. Je to suma požadovaná titulom zľavy z ceny diela, pričom plávajúca podlaha pôvodne nikdy nebola reklamovaná. Celkovo žalovaná strana spochybnila nároky žalujúcej strany pokiaľ sa tieto opierali o cenovú ponuku pána I., ktorého totožnosť žalovanej strane nebola rovnako ako súdu známa. Tým pádom spochybnila žalovaná strana odbornosť vykonaného rozpočtu.

34. Na pojednávaní dňa 4.4.2018 ešte žalovaný na otázku súdu uviedol, že potom, či žalobkyňa dňa 9.8.2012 zaslala reklamáciu, v ktorej opisovala rôzne vady, ktoré mali existovať v dome, sa do domu žalobkyne dostavil dvakrát. Raz to bolo asi do týždňa odo dňa 9.8.2012. Pri tejto ohliadke vlastne len bolo dokončené opláštenie komína a W. O., splnomocnenej zástupkyne žalobkyne, bolo ukázané, akým spôsobom sa podkuruje, aby komín nedymil. Následne sa žalovaný opakovane dostavil do domu v prítomnosti svojho právneho zástupcu a vtedajšieho právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Jána Repáňa práve na základe listu zo dňa 27.11.2012, ktorý list mu zaslal JUDr. Ján Repáň a je pripojený v spise 8C/46/2013 (spis čítaný na pojednávaní dňa 4.4.2018). Prítomní ohliadli aj kúpeľňu a zistili, čo má byť pokazené na bojleri, ktorému bolo vytýkané, že už nie je nový a vtedy žalovaný zistil za prítomnosti JUDr. Jána Repáňa, že z bojleru bola vybratá elektrická ohrevná časť, teda bojler nebol schopný kompletnej ohliadky, lebo z neho boli demontované určité časti a demontovaná bola aj kúpeľňová batéria, ktorá mala byť údajne pokazená. Aj táto ohliadka bola uskutočnená približne do jedného týždňa potom, čo žalovaný dostal list JUDr. Repáňa. Práve vtedy sa procesné strany za prítomnosti JUDr. Repáňa dohodli na tom, čo opísal JUDr. Hablák v podaní z 23.5.2013 (pripojené v spise 8C/46/2013), že ak žalujúca strana dodá batériu, ktorá bola demontovaná a preto ju žalovaný nemohol reklamovať u svojho dodávateľa, keďže ju nemal k dispozícii a keď skompletizujú bojler, bude on môcť reklamovať tieto zariadenie predmety u jeho dodávateľa, od ktorého ich žalovaný kúpil. So žalobkyňou sa dohodol, že keď donesie žalovaný nový vyreklamovaný bojler a batériu, skompletizuje ešte aj záchod, ktorému bola vytýkaná vec pri tejto ohliadke a totiž, že nebol dobre ukotvený, teda pri jednej montáži v jeden deň chcel žalovaný odstrániť vytýkané vady.

35. Tieto tvrdenia žalovaného potvrdil aj jeho právny zástupca, ktorý sa predmetnej ohliadky zúčastnil. Následne ale žalovaný uviedol, že potom dlho čakala na odozvu žalujúcej strany a jeho právny zástupca ešte telefonoval JUDr. Jánovi Repáňovi, ktorý ho informoval, že zariadenie predmety, teda bojler a batériu, skompletizovanú ešte nemá, nie sú prichystané na opravu a keď ho kontaktoval telefonicky druhýkrát, podľa toho, na čo si spomínal, bol informovaný, že JUDr. Ján Repáň už žalujúcu stranu nezastupuje.

36. K týmto tvrdeniam splnomocnená zástupkyňa žalobkyne, ktorá pri týchto ohliadkach bola prítomná, vytýkala, že komín mal byť opravovaný 11.11.2012 a nie v auguste 2012.

37. Súd vypočul procesné strany, svedkyňu O. a svedka X.. Prečítal všetky listiny, znalecké posudky stranami predovšetkým stranou žalujúcou pripojené do súdneho spisu. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

38. Z výpovede žalobkyne v rade 2. G.. T. H. súd zistil, že je majiteľkou spomínanej stavby sypárne približne od roku 2010 a po dohode so sestrou sa rozhodli, že túto zrekonštruujú. V súvislosti s objednávkou rekonštrukcie a realizáciou rekonštrukcie poverili svoju matku B. O., ktorej v tomto udelili plnomocenstvo a ony, teda žalobkyne práce financovali. Žalobkyňa v rade 2. potvrdila, že podpis na zmluve o dielo, ktorá bola uzavretá so žalovaným 4.3.2011 patrí jej matke. Aj keď žalobkyňa v rade 2. tvrdila, že matke, rovnako ako jej sestra, udelila plnomocenstvo na zastupovanie, tak takéto plnomocenstvo nepredložila. Uviedla, že nebola účastníčkou zmluvy o dielo, ale súhlasila s tým, aby sypáreň bola zrekonštruovaná. Vedela, že sa spisuje zmluva o dielo, ktorú podpisuje jej matka a ako spoluvlastníčka nehnuteľnosti k tomu nemala výhrady. Uviedla, že 12.7.2011, kedy podľa tvrdenia žalovanej strany mala byť stavba odovzdaná, sa zdržiavala na území Slovenskej republiky, bola aj na stavbe, avšak so žalovaným sa nestretla. Túto skutočnosť a totiž, že nedošlo k stretnutiu žalobkyne v rade 2. so žalovaným v júli 2011 potvrdil aj žalovaný a potvrdil tú skutočnosť, že so žalobkyňou v rade 2. sa nikdy pred začiatkom súdneho konania nevidel.

39. Žalobkyňa v rade 1/ vo svojej výpovedi uviedla, že v čase rekonštrukcie sypárne boli obe žalobkyne spoluvlastníčkami predmetnej sypárne a to každá v jednej polovici a obidve sestry sa rozhodli sypáreň zrekonštruovať aj keď viac-menej mala rekonštrukciu sypárne pod palcom žalobkyňa v rade 2, ale

najmä matka oboch žalobkýň. Žalobkyňa v rade 1 svoju matku splnomocnila plnomocenstvom zo dňa 17.9.2010 na obstarávanie všetkých záležitostí (toto plnomocenstvo bolo ako generálne plnomocenstvo pripojené do súdneho spisu v kópii na č.l. 13). Žalobkyňa uviedla, že spochybňuje dátum 12.7.2011, kedy podľa výpovede žalovaného mal odovzdať zrekonštruovanú sypáreň, a tvrdila, že v ten deň sa zhromaždila na sypárni ona, jej matka aj sestra a ďalší príbuzní čakali na žalovaného, avšak ten sa nedostavil a kľúče od stavby dňa 7.7.2012 odovzdal jej matke, ktorá mu vtedy v hotovosti vyplatila zvyšok sumy, na ktorej sa dohodli. Teda so žalovaným sa stretla, avšak pred 12.7.2011. K jednotlivým vadám diela žalobkyňa uviedla: plávajúca podlaha na poschodí bola urobená neodborne, je zvlhnená a na prízemí došlo k poškodeniu plávajúcej podlahy, ktorá síce bola urobená dobre, avšak bola doškriabaná pri montáži sedačky a k poškriabaniu plávajúcej podlahy došlo aj tým, že sa o ňu súchajú kúpeľňové dvere. Podľa jej výpovede jej matka W. O. informovala žalovaného, že na žumpu majú byť napojené jednak sypáreň, jednak rodinný dom a spoliehala sa na skutočnosť, že žalovaný jej ako odborník doporučí vhodný typ žumpy. Žalovaný tvrdil, že pre potreby žalobkýň postačí 3-kubiková žumpa, ktorá sa ukázala ako nepostačujúca. Vzhľadom na vady komína si rodina, teda žalobkyne, dali vybudovať nový komín a doklady o tom pripojili do súdneho spisu. V kúpeľni bola zlá vodovodná batéria a to vaňová, tiekla, preto ju žalobkyne museli vymeniť. Zakúpili si novú. Batéria v kuchyni nebola dodaná vôbec. Tú im zakúpil T. D., ktorý im dorábal aj kuchynskú linku. K nedokončeným prácam v kuchyni žalobkyňa uviedla, že v júli 2011, keď už k 12.7.2011 mala byť stavba odovzdaná, nebola ešte dokončená kuchynská linka, ktorá mala pozostávať z horných a dolných skriniek a práve medzi hornými a dolnými skrinkami mali byť položené obkladačky. Z tohto dôvodu nebol medzi priestor medzi skrinkami doobkladáný. Pokiaľ ide o nesprávnu montáž WC misy, táto sa kývala, nebola pevne pripojená k podlahe, stále z nej niečo vytekalo. Opravu na nej vykonal pán X., ktorý k tomu dokupoval nejaké zariadenie. Podľa tvrdenia žalobkyne bolo potrebné vymaľovať hornú aj dolnú miestnosť vzhľadom na skutočnosť, že pre poruchu komína došlo k znečisteniu stien. Navyše ale tvrdila, že kúpila farbu a so synom a dcérou tieto miestnosti vymaľovali. Doklady si však nenechala. Žalobkyňa uviedla, že komín, ktorý pôvodne zostrojil žalovaný bol niekoľkokrát kontrolovaný firmou Makon, zástupcami firmy Schiedel, pánom U.L. a všetky potvrdenia vyzneli v tom smere, že dodaný komín a jeho montáž nevyhovujú potrebám. Problematické sa javilo zapojenie dymovodu do otvoru na komíne, keďže tento otvor mal priemer šesťnásť centimetrov a žalovaný k nemu pripojil rúru o priemere 14 centimetrov, ktorej okraj bol utesnený len obručou. Keď žalobkyňa prvýkrát chcela zakúriť v peci, tak sa jednak z pece, ale aj mimo nej vyvalili sadze, ktoré sa v komíne zhromaždili. Navyše po zakúrení komín začal čmudiť a ona spolu s matkou sa skoro priotrúvili. Žalovaný dodal bojler, ktorý nemal vypúšťacie komponenty vo forme ventila na bojler, ktoré by umožnili vypustenie bojlera, aby nezamrzol v zime, keď je objekt neobývaný a nekúri sa v ňom. Rúry, ktoré boli zabudované v stene a viedli vodu od bojlera k batériám praskli. Prívod vody do bojlera sa dal zastaviť jedine zavretím centrálného uzáveru vody. Aj keď žalobkyňa tvrdila, že žalobkyne majú schválenú projektovú dokumentáciu stavebným úradom, v priebehu konania zo strany žalujúcej takáto projektová dokumentácia nikdy predložená nebola.

40. Žalovaný vo svojej výpovedi urobenej na pojednávaní dňa 25.2.2015 konštatoval, že v roku 2011, tak ako teraz, podniká v oblasti stavebných prác a niekedy v septembri 2010 bol kontaktovaný matkou žalobkýň W. O.. Na jej žiadosť si prezrel objekt sypárne a rokoval s ňou o predstavách na jej prestavbu. Upozornil ju, že kvôli stavebným prácam bude potrebné vyvolať stavebné konanie a vyhotovil pre ňu nejaký nákras podľa jej predstáv. W. O. so žalovaným jednali približne do decembra roku 2010, kedy sa dohodli na tom, že vypracuje cenovú ponuku na práce, ktoré mohli byť zo strany jeho firmy dodávané. Cenových ponúk bolo niekoľko, avšak nakoniec sa strany dohodli na cenovej ponuke, ktorá znela na suma 8.145 Eur a ktorá bola žalobkýňami pripojená na súdneho spisu na č.l. 30. Práce začali v marci 2011. Priebeh kontrolovala matka žalobkýň približne raz za dva týždne a postupne začala požadovať aj niektoré práce navyše. V polovici júna roku 2011 boli práce podľa cenovej ponuky na sypárni ukončené. V tomto období už spala v sypárni žalobkyňa v rade 1. So žalobkyňou v rade 1. potom žalovaný stavbu aj prešiel a viac-menej stavbu odovzdal 7.7.2011, keď sa dohodli na tom, že bude potrebné zaplatiť za práce, ktoré boli dohodnuté v cenovej ponuke, teda vo výške 8.145 Eur, že to bude musieť byť doplatené aj za práce, ktoré boli urobené navyše podľa požiadaviek, ktoré vznikali počas realizácie diela. Žalujúca strana 7.7.2011 skutočne žalovanému doplatili sumu 2.000 Eur do sumy 8.000 Eur, ktorú dovtedy prevzal. Sumu 145 Eur mu nezaplatili, preto sa dohodli, že bude doplatená vtedy, ak dorobí žalovaný obklad medzi hornú a dolnú časť kuchynskej linky, ktorá však k 7.7.2011 ešte nebola dodaná. Žalobkyne sa totiž nevedeli rozhodnúť, akú kuchynskú linku chcú. Dňa 7.7.2011 žalovaný chcel, aby žalobkyne prevzali stavbu, avšak matka žalobkýň, s ktorou stále jednal, chcela ešte nejaké práce navyše a vtedy sa s ňou dohodol, že do 12.7.2011 budú tieto práce urobené, že sa vtedy na stavbách stretnú

a aj v prítomnosti jej dcéry B., teda žalobkyne v rade 1. Stavbu si preberú a on im odovzdá kľúčik a doplatia mu rozdiel v cene stavebných prác. Do 12.7.2011 teda žalovaný so svojimi pracovníkmi dorábala navyše objednané práce (podstena, úpravu terénu od suseda a pod.) a v tento deň sa stretol s B. O., ktorá sa rovno s kuframi sťahovala na podkrovia danej sypárne. S ňou si celú stavbu prešiel, dokonca aj práce navyše a odovzdal jej kľúčik od stavby, na čo mu ona vtedy povedala, že matka peniaze nedoniesla a nevie, kde sa jej matka nachádza. V júli 2011 potom žalovaný odišiel na dovolenku. Po návrate sa stretol s W. O., matkou žalobkyň, ktorá mu povedala, že žiadne práce nezaplatí, že žalobkyne mu už zaplatili všetko. Žiadala, aby obklady v kuchyni zhotovil nad rámec toho, čo bolo dohodnuté, že na komíne žalovaného potopí hocikedy a začne ho vláčiť po úradoch, čo sa aj začalo diať. V októbri 2011 ho W. O. zavolała na stavbu, že komín čmudí, hoci predtým bola poučená ako má kúriť.

41. Žalovaný uviedol, že text zmluvy o dielo pripravoval on podľa textov, ktoré si stiahol z internetu a o obsahu zmluvy jednal s W. O., ktorá mu tvrdila, že má plnomocnenstvo od svojej dcéry na zastupovanie v súvislosti s týmto domom. Osobitne sa on ani W. O. nezaoberali tým, či zmluva má podliehať režimu Obchodného alebo Občianskeho zákonníka a jemu W. O. povedala, že podpis na zmluve patrí majiteľke domu. Cenová ponuka znejúca na sumu 8.145 Eur bola tou, ktorá tvorila prílohu zmluvy o dielo. Samotný žalovaný teda za vykonanie diela dostal len sumu 8.000 Eur. Žalovaný sa postupne vyjadroval k všetkým prácam, ktoré boli dohodnuté.

42. Pre súd z pohľadu nakoniec ustálených nárokov boli však dôležité tie časti výpovede, ktoré sa viazali k zhotoveniu reklamovaných prác.

43. Žalovaný uviedol, že mal podľa zmluvy a aj dodal komín Schiedel podľa cenovej ponuky komplet s tým, že ho nebolo možné umiestniť presne na mieste a totiž mimo objektu sypárne, čiže zvonku, pretože by komínom bolo zasiahnuté do starej strešnej konštrukcie a hrozili jej statické poruchy. Keď W.B. O., matku žalobkyň, na túto skutočnosť upozornil, dohodli sa, že komín postaví z opačnej strany a k nemu z bočnej strany dotiahnu dymovod. Schodisko bolo rekonštruované tak, že umiestnili schody na konštrukciu a zaslepili priestor pod schodiskom tak, aby v danom priestore bolo možné urobiť špajzu. Pokiaľ ide o vytýkanú skutočnosť, že zo stropu vypadávajú smeti do prízemí, resp. z podláh podkrovia dole, tak strop žalovaný nerobil. Jednalo sa o drevený strop z pôvodných dosák, ktorý bol ale ošetrovaný. Nebol rovný, bol hrboľatý, preto ho žalovaný so svojimi spolupracovníkmi z časti prebrúsil, povysával. Kládol naňho vyrovnávaciu podložku približne 8-10 mm hrubú, následne tlmiacu podložku, ktorá sa dáva pod plávajúcu podlahu. Až na to išla plávajúca podlaha, ktorú vybrala W. O.. Žalovaný si všimol, že vypadávajú nejaké časti smetí zo starých dosák, z ktorých bol robený strop, ale upozornil W. O., že tieto si ony musia povysávať. Pokiaľ ide o kanalizačnú prípojku a žumpu, on sám W. O. pri kontraktáčnom procese navrhoval rôzne riešenia, z ktorých ona si vybrala pomerne malú len trojkubikovú žumpu, ktorá bola cenovo najdostupnejšia. Kanalizačná prípojka nebola ale robená pracovníkmi žalovaného. Tá bola urobená v čase, keď firma žalovaného nastúpila na rekonštrukčné práce, inou firmou a túto kanalizačnú prípojku firma žalovaného len pripojila na osadenú žumpu. Nakoniec W. O. spolu s dcérou žiadali, aby zariadenie predmetu v dome, ktoré vyúsťujú do kanalizácie mimo záchodu, boli odvádzané mimo dom, mimo odpadu z domu do trativodu. Žumpa priepustná nebola. Bola dodaná od firmy Ekokonzult a on sám odovzdal certifikát o jej vodotesnosti. Následne bol žalovaný opakovane žalobkyňami, resp. ich právnymi zástupcami vyzývaný, aby prišiel odovzdať dielo, hoci z jeho pohľadu odovzdané dielo bolo. Žalovaný uviedol, že na list JUDr. Jána Repáňa, vtedajšieho právneho zástupcu žalobkyň, z 27.11.2012 sa dostavil so svojim právnym zástupcom na spomínanú stavbu. Prítomná bola W. O., JUDr. Repáň. Samotný žalovaný v peci zakúril a následne zistili, že pec nečmudí. Kúрили istý čas, nakoľko chceli zistiť, či pec, resp. komín nezačne po nejakom čase dymiť a medzitým si všetci prítomní ohliadali ďalšie veci, ktoré boli zo strany žalobkyň vytýkané. Ohliadli elektrický ohrievač vody, ktorý dodával on. Kúpil ho v Baumaxe, o čom má doklad. V elektrickom ohrievači vody, ktorý zjednodušené je nazývaný bojlerom, zistili, že sa v ňom nenachádzajú v nádrži elektródy, ktoré by mali zohrievať vodu, pričom on dodal bojler aj s elektródami, pretože ešte v deň montáže sa voda ohrievala, z čoho vyplynulo, že niekto iný musel do času, kým on vykonával ohliadku s JUDr. Repáňom, do žalovaným namontovaného bojlera zasiahnuť. Mala byť údajne poškodená vaňová batéria, ale ju nemohli predložiť k ohliadke, pretože bola demontovaná a nikto nevedel, kde sa nachádza. Žalovanému bol vyčítaný kývajúci sa záchod. V tomto prípade túto vadu žalovaný pripustil. Konštatoval, že opravu bolo možné dosiahnuť dotiahnutím jedného šróbu. Vtedy sa na mieste samom dohodol s W. O. a s právnym zástupcom žalobkyň JUDr. Repáňom v prítomnosti svojho právneho zástupcu, že ak mu dodajú bojler kompletne so všetkým, čo z neho bolo demontované, ako aj batériu, ktorá nebola predložená k ohliadke, tak ich v Baumaxe vymení a

dodá nové. Podľa jeho názoru komín nemal žiadne vady a bol W. O. ochotný sprostredkovať obstaranie revíznej správy, ktorá je potrebná na test komínu od kominárov a potrebná aj ku kolaudácii stavby. Revízna správa mala stáť okolo 50 Eur a matka žalobkyň ju odmietla. Stavba bola totiž robená bez stavebného povolenia. Vtedy sa s W. O. a právnym zástupcom žalobkyň JUDr. Jánom Repáňom dohodli, že pokiaľ by revízna správa, ktorú by on zabezpečil, na komíne postačovala, resp. vykazovala nejaké nedostatky komína, tak tieto na vlastné náklady opraví. Revízna správa na komín však zo žalujúcej strany po ňom požadovaná nebola. Žalovaný pripustil, že stavbu neodovzdal na písomný protokol a žalobkyňami ústne nebol vyzvaný na odovzdanie stavby.

44. Ako svedkyňa bola na pojednávaní dňa 16.4.2015 vypočutá W.B. O., matka oboch žalobkyň. Tá tvrdila, že v mene svojich dcér, ktoré sa rozhodli zrekonštruovať spomínanú sypáreň a boli jej spoluvlastníkmi, začala jednať so žalovaným v otázke stavebných rekonštrukčných prác. Spolu s ním uzavrela písomnú zmluvu, ktorej súčasťou bola cenová ponuka vystavená na sumu 8.145 Eur. K uzavretiu zmluvy dostala generálnu plnú moc od dcéry B. O., ktorá si vybavovala úver na spomínané stavebné práce v Stavebnej sporiteľni Wüstenrot. Keď jej po dlhších rokovaní žalovaný priniesol zmluvu o dielo na podpis, tak ju podpísala, pričom sa vôbec s ním nebavila, či má byť uzavretá podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka. Potvrdila, že žalovaný podľa dohody mal urobiť všetky práce, ktoré bol spísané v cenovej ponuke znejúcej na sumu 8.145 Eur (žurnalizovaná v spise na č.l. 30). Svedkyňa uviedla, že žumpu chcela, ale neobjednala trojkubíkovú, pretože ani nevedela, ako žumpa vyzerá. Keďže takýto typ žumpy jej žalovaný navrhol a tvrdil, že jej stačí, súhlasila s ňou. Svedkyňa potvrdila, že žalovaný nedrobil obklady v kuchyni. Tvrdila, že je zle položená plávajúca podlaha na poschodí a v podkroví sypárne. Tvrdila, že na trojkubíkovej žumpe sa dohodla so žalovaným len z toho dôvodu, že jej žalovaný tvrdil, že táto stačí. Napriek tomu, že mala slúžiť na zhromažďovanie splaškov z dvoch domov. Až neskôr sa dozvedela, že pre dva domy je potrebné mať žumpu s väčšou kapacitou.

45. K jej výpovedi žalovaný opäť uviedol, že podľa informácie zo strany W. O. sa sypáreň mala používať len cez víkend, mali sa v nej zdržiavať tri osoby a preto rátať, že pre tri osoby zdržujúce sa cez víkend a to každý víkend v mesiaci je potrebná trojkubíková žumpa, ktorú je potrebné v zmysle zákona raz za 31 dní vyťahovať a odsávať. On upozornil W.B. O., že trojkubíková žumpa nepostačuje na napojenie druhého domu, na čo ona reagovala tým, že bohvie kedy sa bude rekonštruovať druhý dom (nachádzajúci sa oproti sypárni cez dvor) a konštatovala, že ona takú veľkú žumpu tam teraz dávať nebude. Preto ako uviedol žalovaný, jeho firma spravila len prípravu na napojenie druhého domu do žumpy alebo do kanalizácie, aby zase nemuseli rozkopávať dom, ktorý ale nebol napojený na trojkubíkovú osadenú žumpu.

46. Na pojednávaní dňa 7.9.2017 žalovaný ešte konštatoval, že komín, ktorý je uvedený v zmluve o dielo bol vyskladaný z niekoľkých typov komína Schiedel, pretože v podmienkach danej stavby nebolo možné realizovať niektorý z konkrétnych typov komínov značky Schiedel, ktoré táto firma dodávala ako komplety. Svedkyňa W. O., v tom čase už ako splnomocnená zástupkyňa žalobkyne v rade 1., potvrdila, že vaňová batéria v čase ohliadky pred začatím sporu v prítomnosti vtedajších právnych zástupcov strán bola demontovaná. Nachádzala sa v drevárni a mohla ju žalovanému kedykoľvek dať. Tvrdila však, že do bojlera nikto nezasahoval. Pred reklamáciou si ho obzeral len opravár, ktorý vystavil opravenku pripojenú v spise na č.l. 161.

47. Na návrh žalovanej strany bol vypočutý aj svedok U. X., ktorý podľa jeho výpovede približne 20 rokov ako živnostník spolupracuje s firmou žalovaného. Spomínal si aj na práce v stavbe žalobkyň aj na W. O., matku žalobkyň. Svedok uviedol, že práce na stavbe začali asi v apríli roku 2011 a na stavbe sa zdržali dva až tri mesiace. On sám tam vykonával rôzne murárske práce. Na stavbe sa robili aj podlahy na povale, resp. na poschodí. Osadzovala sa žumpa, on však robil práce murárske. Práce kontrolovala W. O., matka žalobkyň, ktorú informovali čo porobia. Keď odchádzali zo stavby, bol to deň, ktorý podľa jeho názoru bol piatkom. Vozík mal už naložený a čakali na dcéru prítomnej W. O., ktorej mali odovzdať kľúče a povysvetľovať. Svedok sa domnieval, že mala prísť z Rakúska, nakoniec aj prišla. Odovzdali sa kľúče, ktoré mal k dispozícii, pretože on mal kľúče od vchodových dverí do spomínanej sypárne, ktorú rekonštruovali a tie mali počas celej doby rekonštrukcie pri sebe. V poslednej dobe finišovali, pretože rodina dcéry W. O. mala prísť bývať do sypárne asi na týždeň. Preto kľúče odovzdali, keďže už mali porobené čo tam bolo porobiť treba. Samotné kľúče odovzdal dcére W. O. žalovaný. On len čakal v aute s príviesnym vozíkom, na ktorom mal materiál a potom odišiel. Deň, ktorý opisoval vo svojej výpovedi, bol dňom, po ktorom sa už na stavbu nevrátili a to z toho dôvodu, že už mali všetko dorobené. Následne

ale svedok svoju výpoveď opravil a tvrdil, že kľúče odovzdal žalovanému a odišiel a on sám, teda svedok odišiel, keď prišla dcéra W. O.. Svedok potvrdil vyjadrenie žalovaného v jeho výpovedi, že stavbu prešiel s W. O. dňa 7.7.2011 a ukazoval W. O., ako sa podkuruje v sporáku, ako sa používa bojler, kde sa vypúšťa a podobne. Svedok potvrdil aj tú skutočnosť, že čakal na žalovaného ďalší deň, kedy žalovaný čakal na B. O., ktorej opäť ukázal celý dom. Ona sa tam sťahovala, keďže prišla zo zahraničia a svedok na ňu čakal.

48. Dňa 27.4.2018 súd potom po vykonanom dokazovaní vydal prvý rozsudok vo veci samej, v ktorom súd zastavil konanie o nárokoch žalobkyne v rade 2., teda G.. T. H., ktorá žalobu zobrala späť, proti žalovanému a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobkyni v rade 2. právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd potom zastavil konanie o nároku žalobkyne v rade 1. na zaplatenie sumy 1.806,31 € z titulu zľavy z ceny diela spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 30.7.2014 do zaplatenia a o nároku žalobkyne v rade 1. na zaplatenie sumy 23,28 € uplatňovanej titulom zľavy z ceny diela, pôvodne vo výške 555,60 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 30.7.2014 do zaplatenia. Ďalej rozhodol tak, že žalovaný je žalobkyni v rade 1. povinný zaplatiť sumu 809,16 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 6.9.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu žalobkyne B. O. zamietol a žalobkyňu v rade 1. zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 78 % celkovo vzniknutých trov konania žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Pokiaľ šlo o sumu 809,16 €, tak túto sumu súd priznával z titulu súčtu týchto nárokov - nároku na náhradu škody v sume 532,32 €, ktorá žalobkyni vznikla vynaložením nákladov na odstránenie vadného komína postaveného žalovaným, z nároku na zaplatenie sumy 74 €, ktorá suma bola priznaná titulom zľavy za vady bojlera a WC (viď ods. 98 pôvodného rozsudku z 27.4.2018) a zo sumy 202,84 € titulom zľavy z ceny diela za konštrukciu plávajúcej podlahy v podkroví (viď zdôvodnenie v odseku 100. pôvodného rozsudku z 27.4.2018).

49. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie v tom čase obidve žalobkyne, teda žalobkyňa v rade 1. B. O. a žalobkyňa v rade 2. G.. T. H. a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací svojím uznesením sp. zn. 7Co/181/2018 zo dňa 12.12.2018 zrušil uznesenie Okresného súdu č.k. 10C/199/2014 zo dňa 22.6.2017, ktorým súd nepripustil zmenu žaloby, podľa ktorej žalobkyne požadovali priznať zľavu z ceny diela za vadné zhotovenie komína v sume 1.800 €, za vadné plnenie zariadení v kúpeľni vo výške 670 €, náhradu škody vo výške 20 € a za neodvetranie podlažia zľavu z ceny diela vo výške 20 €, ďalej zľavu z ceny diela za nedodané platové okno v sume 177 €, titulom náhrady škody vzniknutej na stenách interiéru v sume 486,50 € a nárok na zľavu v ceny z dôvodu nedodaného piesku v rozsahu 670,54 € a vec vrátil Okresnému súdu Martin na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd tiež zrušil pôvodný rozsudok Okresného súdu Martin vo výroku č. V., teda vo výroku, ktorým vo zvyšku uplatneného nároku bola žaloba žalobkyne v rade 1. zamietnutá a vo výroku č. VI. a VII., ktoré sa týkali rozhodovania o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou v rade 1 a žalovaným. Odvolací súd potom zmenil výrok II. rozsudku okresného súdu a to tak, že žalovanému voči žalobkyni v rade 2., teda G.. T. H. náhradu trov konania nepriznal.

50. V súvislosti s rozhodovaním o nárokoch bývalej žalobkyne v rade 1., t.č. jedinej žalobkyne v tomto konaní B. O., po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V nadväznosti na to zrušil nielen odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, ale i právoplatné uznesenia, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzali.

51. V tejto súvislosti odvolací súd považoval za potrebné poukázať na ust. § 143 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd. Úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu, preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Výsledky doterajšieho konania nebudú môcť byť podkladom na konanie o zmene žaloby vtedy, ak by si žalobca uplatnil napríklad nový (iný) nárok. Výsledky doterajšieho konania by tak boli zbytočné a v podstate zmenené.

52. S poukazom na ust. § 153 ods. 1 a 2 C.s.p. a na ust. § 149 C.s.p. odvolací súd nemohol súhlasiť s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ uplatnil sudcovskú koncentráciu konania i pri rozhodovaní o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby, nakoľko prvoinštančný súd tak ako vyplýva z jeho zdôvodnenia, nepripustil zmenu žaloby žalobkyň nie z dôvodu, že by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, ale z dôvodu, že zmenu žaloby žalobkyne neuplatnili včas. Práve z tohto dôvodu odvolací súd prijal záver, že nesprávnym procesným postupom okresný súd znemožnil strane, teda žalobkyniam, konkrétne žalobkyni v rade 1/, aby uplatňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

53. Odvolaciemu súdu preto neostávalo, než rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v rozsahu, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozhodnutia.

54. Okresný súd Martin preto znova vo veci vytýčil pojednávanie.

55. Žalobkyňa prostredníctvom svojho novozvoleného právneho zástupcu zotrvala na pojednávaní, pokiaľ ide o nároky žalobkyne tak, že sa pridržiala zmenenej žaloby, ktorá bola žalobkyňou urobená podaním z 30.11.2016, došlým 5.12.2016 ako aj ďalších podaní predchádzajúcej právnej zástupkyne žalobkyne, ktorá nároky žalobkyne špecifikovala. Návrhy na doplnenie dokazovania nemala.

56. Žalovaná strana poukázala na všetky svoje predchádzajúce vyjadrenia a za predpokladu, že by súd pripúšťal zmenu žaloby, tak o nárokoch na náhradu škody žalovaná strana vzniesla námietku premlčania.

57. Súd vychádzajúc z ust. § 143 ods. 1 argumentum a contrario pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 21.8.2019 zmenu žaloby, ktorou žalujúca strana podaním z 30.11.2016 žiadala priznať zľavu z ceny diela za vadné zhotovenie komína v sume 1.800 €, zľavu z ceny diela za vadné plnenie zariadení predmetov v kúpeľni vo výške 670 €, náhradu škody vo výške 20 € v súvislosti s vadným plnením zariadení predmetov v kúpeľni, ktorou ďalej žiadala priznať zľavu z ceny diela za neodvetranie podlažia v sume 20 €, ďalej priznať zľavu z ceny diela za nedodané plastové okno v sume 177 €, priznať nárok na náhradu škody vzniknutej na stenách interiéru v sume 486,50 €. Zmenu žaloby, v ktorej žalujúca strana týmto podaním žiadala priznať nárok na zľavu z ceny diela z dôvodu nedodaného piesku v rozsahu 670,54 €, súd nepripustil s odôvodnením, že doterajšie výsledky konania, najmä dôkazy produkované žalujúcou stranou, nevytvárali predpoklad pre rozhodovanie o takomto nároku a vo svojich písomných podaniach vrátane podania, ktoré bolo možné považovať za reklamáciu, sa žalujúca strana takéhoto nároku nedomáhala a ani dokazovanie v súvislosti s takýmto nárokom nenavrhovala. Prvýkrát zmienka o takomto nároku bola uskutočnená práve v podaní žalujúcej strany z 30.11.2016, ktoré na súd došlo 5.12.2016.

58. Svoju rozhodovaciu činnosť po takto zmenenom nároku žalobkyne potom súd založil na skutočnostiach, ktoré mal preukázané v predchádzajúcej časti konania pred vyhlásením rozsudku zo dňa 27.4.2018.

59. Zo zmluvy o dielo uzavretej dňa 4.3.2011 (č.l. 26) súd zistil, že túto uzavrela pôvodná žalobkyňa v rade 1/ konajúca prostredníctvom svojej matky W. O.. Zo zmluvy nevyplýva, že by B. O. konala prostredníctvom zástupkyne, avšak dokazovaním bolo preukázané, že jej matka W. O. zmluvu podpísala na základe generálneho plnomocenstva, ktoré jej žalobkyňa udelila a je pripojené na č.l. 13. Zmluva o dielo mala byť uzavretá podľa § 536 a nasl. Obch. zákonníka (zákon č. 513/1991 Z.z.), teda malo ísť údajne o zmluvu, ku ktorej zmluvné strany urobili tzv. výhradu Obchodného zákonníka podľa ust. § 262 Obch. zákonníka. Dohodu o použití Obch. zákonníka súd však nepovažoval za platne uzavretú, nakoľko bolo evidentné z výsluchu W. O., zástupkyne žalobkyne a žalovaného, že žalovaný použil len vzor zmluvy bez toho, aby mal skutočnú a vážnu vôľu upraviť právne vzťahy vzniknuté touto zmluvou podľa Obch. zákonníka a otázka použitia Obch. zákonníka vôbec nebola predmetom jednaní pri tvorbe zmluvy. Keďže dohoda o použití Obch. zákonníka vyplýva len z jej názvu, súd ju nepovažoval za platne uzavretú a mal za to, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je nutné posudzovať podľa Obč. zákonníka, nakoľko uzavretá zmluva mala všetky náležitosti platne uzavretej zmluvy o dielo podľa Obč. zákonníka.

60. Predmetom plnenia podľa zmluvy bolo zhotovenie stavby v rozsahu cenovej ponuky 021210, pričom stavba mala byť uskutočnená zhotoviteľom - žalovaným podľa projektovej dokumentácie schválenej stavebným úradom. Tá však nikdy žalovanému poskytnutá zo strany žalobkyne nebola. Termín plnenia zhotoviteľa bol určený na 30.7.2011 s tým, že objednávateľ bol povinný prevziať dielo aj v skoršom ponúknutom termíne. Objednávateľ sa zaväzoval, že dokončené dielo prevezme a zaplatí za jeho zhotovenie. Cena za zhotovenie diela odkazovala na vyššie uvádzanú cenovú ponuku, ktorá bola pripojená do súdneho spisu na č.l. 30 a znela celkovo na sumu 8.145 €. Objednávateľ bol povinný uhrádzať cenu na základe faktúr, ktoré zhotoviteľ vystaví a doručí objednávateľovi v termíne vzájomne dohodnutom. Zhotoviteľ zodpovedal za to, že predmet zmluvy je zhotovený podľa podmienok zmluvy a že počas záručnej doby bude mať vlastnosti dohodnuté v zmluve. Záručná doba bola dohodnutá na 24 mesiacov a začínala plynúť odo dňa odovzdania diela objednávateľovi. Zmluvné strany sa dohodli, že pre prípad vady diela po dobu záruky má objednávateľ právo požadovať od strany nie vzniknutých väd a zhotoviteľ povinnosti bezplatne a bez zbytočného odkladu odstrániť. Termín odstránenia väd dohodnú zmluvné strany písomne. Podľa cenovej ponuky XXXXXX (č.l. 30) mali byť uskutočnené tieto stavebné práce: odvetranie podlažia v hodnote 20 €, polozenie vyrovnávacieho betónu a podlahy v celkovej hodnote 823 €, ukončenie ZTI a elektrických rozvodov v sume 196 €, zhotovenie komínu Schiedel MSTP Ms 160 mm vo výške 6 metrov - komplet v celkovej hodnote 820 € a spolu s podpornou konštrukciou za 42 €, klampiarskymi prácami v hodnote 90 € a medenou strieškou v hodnote 70 € a vykonanými prácami, spolu za cenu 1.080 €. Ďalej mal byť vytvorený otvor na okno s prekladom za 90 € a malo byť dodané plastové okno, parapetný plech, doska a kľučka v hodnote 170 €. Ďalej mali byť vybudované priečky Porfix 100 celkovo za sumu 544 €, schody s kompletnou nosnou konštrukciou, drevenými stupnicami z buku hrúbky 40 mm, vybudovaním špajze a to i stien, dverí a zárubne, spolu s prácami v hodnote 1.040 €. Mali byť položené plávajúce podlahy v podkrovi za 350 € a ďalej mali byť vykonané obklady a dlažby, podlaha, obývacie miestnosti, kúpeľne a v kúpeľni, na podlahe obývacej miestnosti, kúpeľne, na stenách kúpeľne a pri kuchynskej linke, celkovo v rozsahu 30 m² za 736 €. Malo byť zbudované aj tzv. ukončení strechy, čo s pomocným materiálom - tatranským profilom, žebet platňou v časti verandy a drevenou konštrukciou strechy a prácami malo celkovo stáť 695 €. Ďalej mala byť urobená kanalizačná prípojka a žumpa objemu 3 m³ za sumu 810 €. U kanalizačnej prípojky bolo upresnené výpoveďou žalovaného, že išlo o pripojenie žumpy na existujúcu kanalizačnú prípojku vybudovanú inou firmou. Mali byť dodané zriaďovacie predmety a to batérie 3 kusy ventily - 6U - 1, dodané WC 1 kus a elektrický ohrievač vody o objeme 80 litrov 1 kus ako aj vaňa, v celkovej hodnote 864 €.

61. Podľa dokladov, ktoré boli pripojené do súdneho spisu, žalovaný prevzal zálohu na stavebné práce 31.3.2011 v sume 2.000 € a dňa 28.4.2011 v sume 4.000 € a dňa 7.7.2011 prevzal v hotovosti sumu 2.000 €, teda žalovaný celkovo prevzal sumu 8.000 € (č.l. 34, 35). Na dodané práce potom žalovaný vyhotovil dve faktúry a to faktúru č. XX/XX/XXXX zo dňa 4.4.2011, zročnú 18.4.2011 na sumu 6.828 € a faktúru č. XX/XX/XXXX vyhotovenú 12.7.2011, zročnú 26.7.2011 na sumu 1.172,40 € (č.l. 31 - 33 súdneho spisu). Z potvrdenia, ktoré obsahuje líčna časť č.l. 34 a bolo vystavené 7.7.2011, vyplýva, že žalovaný prevzal od W. O., matky žalobkyne v rade 1/, sumu 2.000 € dňa 7.7.2011 za stavebné práce na základe dohody a cenovej ponuky v rozsahu 7.532 €, pričom suma 385 € predstavuje práce navyše oproti cenovej ponuke. Obidve sumy je nutné vydokladovať chýbajúcimi faktúrami s doloženými záručnými listami, ako aj certifikátom o komíne a žumpe.

62. Nesporné teda bolo, že žalovaný celkovo za stavebné práce vykonané na sypárni žalobkyne, kde podľa ústnej dohody strán vykonával aj práce navyše, prevzal sumu 8.000 €. Medzi stranami bolo nesporne ustálené, že práce na stavbe žalovaný reálne ukončil v júli 2011.

63. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že žalovaný ako zhotoviteľ stavby, resp. rekonštrukčných prác na sypárni žalobkyne, nemal podľa zmluvy povinnosť písomne odovzdať vyhotovené dielo. Podľa presvedčenia súdu a vychádzajúc z vykonaného dokazovania, aj keď k písomnému odovzdaniu diela nedošlo, došlo k faktickému odovzdaniu diela, s najväčšou pravdepodobnosťou dňa 7.7.2011, keď matka žalobkyne zaplatila žalovanému poslednú sumu do sumy 8.000 € a to sumu 2.000 €, spísala aj potvrdenie, ktoré sa nachádza na č.l. 34, kde sú už spomínané aj práce navyše. Práve k tomuto dňu podľa výpovede svedka X., ale aj samotného žalovaného, sa viaže príchod žalobkyne na stavbu, nakoľko samotný žalovaný uviedol vo svojej výpovedi (č.l. 176), že viac menej stavbu odovzdal 7.7.2011, kde sa dohodol na tom, že bude potrebné zaplatiť aj za práce, ktoré boli navyše vykonané, napriek tomu, že potom uviedol, že s dcérou pani W. O. - žalobkyňou - sa stretol až 12.7.2011. Súd sa domnieva, že pokiaľ ide o dátum, sa žalovaný pomýlil. Aj z výpovede B. O. (č.l.

275) vyplýva, že so žalovaným sa stretla pred dňom 12.7.2011, prišla asi už potom, čo on postupne ukončil jednanie s jej matkou. Prítomnosť žalobkyne na stavbe v deň odovzdania stavby spomína aj svedok X., ktorý dokonca konštatoval, že stavbu prešiel s W. O. dňa 7.7.2011 a ukazoval W. O., ako sa podkuruje v sporáku, ako sa používa bojler, kde sa vypúšťa a pod.. On pritom čakal na žalovaného, kým samotný žalovaný odovzdal kľúče dcére W. O.. Skutočnosť, že z výpovede svedka X. vyplynulo, že stavba bola prejdená, že boli napr. ukazované funkcie sporáka, funkcie bojlera a pod. a nakoniec odovzdané kľúče, svedčí podľa presvedčenia súdu o tom, že k tomuto dňu, teda k 7.7.2011, zhotoviteľ diela a jeho pracovníci zo stavby odišli s tým, že práce na nej považovali za ukončené a gesto odovzdania kľúčov od stavby svedčí o odovzdaní diela ako takého.

64. Na základe vykonaného dokazovania, keďže žalujúca strana kategoricky popierala a opakovane v listoch konštatovala, že 12.7.2011 žalovaný na stavbu neprišiel, hoci ho tam čakala celá rodina, sa preto súdu javí ako najpravdepodobnejší deň odovzdania diela deň 7.7.2011.

65. Súd takto ustálil, že strany sporu, žalobkyňa ako objednávateľka žalovaný ako zhotoviteľ, uzavreli platnú zmluvu o dielo, ktorá mala všetky náležitosti zmluvy o dielo v zmysle ust. § 631 a nasl. Obč. zákonníka, pričom presná špecifikácia predmetu diela bola obsiahnutá v cenovej ponuke, ktorá uvádzala aj cenu diela. Medzi stranami bola nesporná len tá skutočnosť, že žalovaný nedokončil obklad kuchyne a to vzhľadom na skutočnosť, že v čase odovzdania diela, o ktorom svedčí odovzdanie kľúčov od stavby strane žalujúcej, nebola dokončená vrchná časť kuchynskej linky a teda nebol známy rozsah plochy, ktorá mala byť kachličkovaná medzi vrchnou a dolnou časťou. Aj keď sa strany sporu rozchádzali na tom, či dielo bolo, alebo nebolo odovzdané, súd ustálil, že odovzdané bolo, ako konštatoval, s najväčšou pravdepodobnosťou dňa 7.7.2011, najneskôr však vzhľadom na výpoveď žalovaného 12.7.2011.

66. Pokiaľ žalujúca strana tvrdila, že dielo malo vady, tak pravdou je, že o týchto vadách svedčia niektoré dôkazy, ktoré žalujúca strana do spisu pripojila a ktoré súd následne postupne v písomnom vyhotovení rozsudku rozoberie. Žalujúca strana a to žalobkyňa prostredníctvom svojej matky W. O. tieto vady spomína hneď v niekoľkých listoch, z ktorých podľa presvedčenia súdu nie každý je kvalifikovanou reklamáciou väd, resp. kvalifikovaným vytknutím vady diela.

67. Listom zo dňa 16.11.2011 adresovaným žalovanému vyzval vtedajší právny zástupca W.B. O., splnomocnenej zástupkyne žalobkyne, žalovaného na odovzdanie diela a zahájenie preberacieho konania (č.l. 38 - 42). V tomto liste poukazuje právny zástupca W. O. na skutočnosť, že právne vzťahy účastníkov zmluvy by sa mali spravovať Obč. zákonníkom a konštatuje, že dielo do dnešného dňa zo strany žalovaného nebolo riadne odovzdané napriek tomu, že žalovanému uplynul zmluvný termín odovzdania dňa 30.7.2011. Navyše vyčíta žalovanému, že cenová ponuka nebola v súlade so zákonom o cenách, nakoľko niektoré predmety v cenovej ponuke špecifikuje len všeobecne a nie konkrétne. Materiály, ktoré uvádza, sú na trhu v rôznej kvalite, v rôznej veľkosti a v rôznej cene. Už v tomto liste sa vytýka nekvalitné napojenie napájacieho potrubia ku komínu, že na nehnuteľnosti objednávateľa trikrát hrozil požiar, unikali sadzbe, dym a nečistoty. Na záver požiadal JUDr. L. o začatie preberacieho konania, ktoré sa má uskutočniť zápisnične a za účasti odborne spôsobilej osoby, ktorú si objednávateľ diela sám na tento účel zabezpečí a žiada žalovaného o zabezpečenie všetkých príslušných dokladov, ktoré ako zhotoviteľ diela má.

68. Na tento list reagoval žalovaný prostredníctvom listu svojho právneho zástupcu zo dňa 29.11.2011 (č.l. 43), z ktorého vyplýva, že žalovaný nespochybňuje občiansko - právny charakter zmluvného vzťahu medzi účastníkmi zmluvy a poukazuje na skutočnosť, že ani jeden z účastníkov zmluvy nepožadoval, aby bolo dielo odovzdané písomne. Z toho dôvodu nebolo vykonané ani písomné vyhotovenie protokolu na odovzdanie prác. Práce však boli odovzdané 12.7.2011 v mieste vykonania práce, kde boli odovzdané kľúče užívateľke a stavba bola odovzdaná do užívania a objednávateľka ju od tej doby užíva. Vtedy sa konštatovalo, že práce sú v súlade s požiadavkou objednávateľky a objednávateľka nemala výhrady ku kvalite prác. Čo sa týka rozsahu prác, tie boli vykonané v súlade s cenovou ponukou. Jedinou zmenou bolo, že na komíne Schiedel boli osadené dvierka klasické, pretože originál Schiedel dvierka sú omnoho hrubšie a nebolo ich vhodné namontovať, čo sa však udialo so súhlasom objednávateľa. Nebol vykonaný a dokončený obklad pri kuchynskej linke v celkovom rozsahu 3,5 metra a to z toho dôvodu, že objednávateľka zhotoviteľovi nevedela dať údaje o tom, aká bude vysoká kuchynská linka. Túto skutočnosť zohľadnil zhotoviteľ v cene, kde sa dohodli na sume 8.000 € a rozdiel 145 € nebol zo strany zhotoviteľa požadovaný. Prílohou tohto listu bola faktúra č. XX/XX/XXXX zo dňa 12.7.2011 na

sumu 1.172 € a záručný list Ariston Termo na ohrievač vody, zápis o vodotesnosti čističky odpadových vôd a osvedčenie o akosti a kompletnosti výrobku od firmy Eco Consult s.r.o. zo dňa 4.5.2011, doklad o zakúpení záchodu, umývadla, skrinky, ktoré zhotoviteľ zakúpil na požiadavku objednávateľky, všeobecné záručné podmienky firmy RUUKKI. Súčasťou bolo aj vyúčtovanie navyše vykonaných prác v celkovej výške 757,90 € s DPH.

69. Listom z 23.4.2000, ktorý spísala W. O., splnomocnená zástupkyňa žalobkyne a adresovala ho žalovanému (č.l. 16 - 19), matka žalobkyne rekapituluje priebeh stavby, prípadné nevhodné správanie pracovníkov žalovaného a opäť vytyka nedostatky komína a to tú skutočnosť, že k tomuto komínu nie je dodaný certifikát s faktúrou, dymenie komína zo všetkých strán, dymenie v celej miestnosti a začernenie steny nad sporákom a konštatuje stretnutie so žalovaným a jeho pracovníkom U. X. dňa 11.10.2011 pri oprave komína, izolačnými materiálmi, plechovými krytmi.

70. Následne listom z 9.8.2012 žalobkyňa prostredníctvom svojej matky zaslala list žalovanému nazvaný „výzva na odstránenie nedostatkov vyskytnutých v záručnej dobe“ (č.l. 44), kde uvádza, že prácu nepovažuje za odovzdanú, keďže doposiaľ nemá od žalobcu záručné listy ani certifikáty na bojler, batériu, komín atď.. A ďalej konštatuje, že na stavbe vznikli v zmluvne záručnej dobe 24 mesiacov nasledovné nedostatky: žumpa je priepustná a približne po dvoch týždňoch jej používania je naplnená vodou, schody a dvere do miestnosti pod schodmi majú nevhodný náter (potrebujú vodeodolný), z povaly medzi hradami sa doteraz sype prach a piesok napriek tomu, že boli povysávané technickým vysávačom, záchod je zle upevnený, kýva sa a niekedy spod neho vyteká voda, plávajúca podlaha na poschodí je zle položená, komín a dymovod na základe potvrdenia o vykonaní preskúšania komína z hľadiska bezpečnej, spoľahlivej prevádzky nevyhovujú, bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať, vydržali len veľmi krátku dobu a keďže záručné listy sa nachádzajú stále u žalovaného, nemôžu ich dať opraviť, alebo vymeniť. Žiadala preto žalovaného, aby neodkladne tieto nedostatky odstránil v súlade s čl. 7 ods. 3 zmluvy o dielo.

71. Je zrejmé, že až týmto listom z 9.8.2012 žalobkyňa v záručnej dobe mimo väd komína, ktoré sa spomínajú aj v predchádzajúcich ďalších listoch vyššie uvádzaných, v ktorých bola žiadaná oprava komína, vytyka aj ďalšie vady a súčasne s tým, že popisuje, akým spôsobom sa vady prejavujú, alebo v čom spočívajú a žiada o ich bezplatné odstránenie.

72. Na list žalobkyne zo dňa 9.8.2012 reagoval žalovaný podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 14.8.2012, ktorý podľa zápisu bol prevzatý 24.8.2012 žalobkyňou (č.l. 45) a z tohto listu vyplýva, že žalovaný reklamácii nevyhovuje a neuznáva závady a nedostatky z nasledovných dôvodov:

1/ k žumpe bol odovzdaný zápis o vodotesnosti žumpy a osvedčenie o akosti a kompletnosti výrobku od firmy Eco Consult s.r.o. zo dňa 4.5.2011, čo znamená, že výrobok ako taký spĺňa potrebné náležitosti; žumpa bola napájaná na už existujúce kanalizačné potrubie, ktoré žalovaný nebudoval a pokiaľ ide o závalu priepustnosti, má žalobkyňa reklamovať u firmy, ktorá kanalizačné pripojenie pre žumpou robila

2/ náter na schodoch a dverách pod schodmi bol v súlade s požiadavkou žalobkyne a schody sú kovové

3/ za prach a piesok z povaly medzi hradami žalovaný nezodpovedá, pretože na týchto prácach sa nepodieľal a doporučil žalobkyňi uplatniť nedostatok o firmy, ktorá robila úpravu stropu

4/ po odchode firmy záchod fungoval perfektne a keďže bol už niekoľko týždňov užívaný, jeho kývanie sa je záležitosťou údržby

5/ pred vykonaním prác podlahy na poschodí bola žalobkyňa upozornená, resp. jej splnomocnená zástupkyňa, že plocha na poschodí je krivá, plávajúca podlaha bude kopírovať danú konštrukciu; napriek tomu požadovala vykonať túto prácu; nie je možné považovať to za závalu, alebo nedostatok

6/ komín a dymovod bol minimálne dvakrát odskúšaný za prítomnosti splnomocnenej zástupkyne žalobkyne a bol bez závad

7/ podľa vyjadrenia žalobkyne bol vykonaný zásah do dymovodu a k stavu komína sa v súčasnej dobe nevie žalovaný vyjadriť; taktiež mu nebol predložený doklad o tom, že komín a dymovod nevyhovujú a na základe akých dôvodov; z toho dôvodu sa bližšie k závade vyjadriť nevie

8/ poukazuje na tiež na to, že na adresu predchádzajúceho zástupcu JUDr. Mariana Görčiho bol zaslaný i záručný list Ariston Termo na ohrievač vody spolu s inými dokladmi, teda žalobkyňa listy mala k dispozícii

73. Rovnaké námietky ako v liste zo dňa 9.8.2012 potom žalobkyňa ešte uskutočnila prostredníctvom listu z 22.10.2013 (č.l. 46), kde okrem toho žiadala o písomný doklad o odovzdaní diela, keďže dielo malo byť odovzdané objednávateľke 12.7.2011, kedy jej boli odovzdané kľúče od stavby a žiada, aby do 15.11.2013 zistené nedostatky a reklamované závady boli odstránené, aby bolo možné zhotovené dielo riadne užívať.

74. Nároky žalobkyne súd posudzoval podľa ust. § 631 a nasl. Obč. zákonníka, konkrétne však najmä podľa ust. § 652 Obč. zákonníka, ktoré sa týkajú zmluvy o oprave a úprave vecí.

75. Podľa § 631 Obč. zákonníka zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

76. Podľa § 633 ods. 1 Obč. zákonníka zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

77. Podľa § 652 ods. 1 Obč. zákonníka ak ide o opravu, alebo úpravu vecí, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu, alebo úpravu vecí; zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu, alebo úpravu vecí.

78. Podľa § 652 ods. 2 Obč. zákonníka opravou vecí je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady vecí, následky jej poškodenia, alebo účinky jej opotrebovania. Úpravou vecí je činnosť, ktorou sa najmä mení povrch vecí, alebo jej vlastností.

79. Podľa § 653 ods. 1 Obč. zákonníka zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava, alebo úprava pri prevzatí vecí objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí vecí v záručnej dobe.

80. Podľa § 653 ods. 2 Obč. zákonníka zhotoviteľ zodpovedá tiež za vady, ktorých príčinou je vadnosť vecí, ktorá sa má opraviť, alebo upraviť, alebo nevhodnosť pokynov objednávateľa, ak ho na vadnosť vecí, alebo nevhodnosť pokynov neupozornil.

81. Podľa § 654 ods. 1 Obč. zákonníka záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná, alebo osobitnými predpismi ustanovená inak; pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.

82. Podľa § 655 ods. 1 Obč. zákonníka ak je vec opravená, alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu nemožno odstrániť, alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote, alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy, alebo na primerané zníženie ceny opravy, alebo úpravy.

83. Podľa § 655 ods. 2 Obč. zákonníka práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy, alebo úpravy sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy, alebo úpravy a o čase jej trvania.

84. Pokiaľ ide o nároky žalobkyne na náhradu škody spôsobenú vadným plnením zo strany zhotoviteľa, tieto nachádzajú oporu v ust. § 510 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla.

85. Je však nevyhnutné konštatovať, že zmluva, ktorá vznikla medzi žalobkyňou a žalovaným, má aj povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Obč. zákonníka, pretože je to zmluva, ktorú uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom a totiž žalovaný ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo podnikateľskej činnosti a žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Pokiaľ ide o práva žalobkyne, tie sú chránené aj zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a pokiaľ ide o reklamovanie vád v záručnej dobe, tento zákon presne stanovuje povinnosti dodávateľa pri vybavovaní reklamácie spotrebiteľa.

86. Je zrejmé, že žalovaný svoje povinnosti pri reklamácií jeho diela žalobkyňou ako spotrebiteľkou, opakovane porušil a túto skutočnosť konštatoval v súvislosti s vybavovaním reklamácie aj inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Žiline vo svojom rozhodnutí č. P/0466/05/2012 zo dňa 9.4.2013, keď vytýkal najmä porušovanie zákonných povinností dodávateľa upravených v ust. § 18 zákona o ochrane spotrebiteľa pri vybavovaní reklamácie (č.l. 262 - 267). V tomto rozhodnutí bolo žalovanému vytknuté, že nevybavil reklamáciu v liste zo dňa 16.11.2011 týkajúcu sa výmeny komína do 30 dní od uplatnenia reklamácie, nevydal žalobkyni potvrdenie o uplatnení reklamácie, ani písomný doklad o vybavení reklamácie do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie a navyše nevedol evidenciu o reklamáciách spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Rovnako takto postupoval u reklamácie zo dňa 23.4.2012, keď ju nevybavil do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie a nevydal žalobkyni potvrdenie pri uplatnení reklamácie a to ani pre reklamácií zo dňa 9.8.2012 a u reklamácie z 23.4.2012 tiež nevydal písomné doklady o vybavení reklamácie do 30 dní od ich uplatnenia a o týchto reklamáciách nevedol evidenciu. Zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 18 umožňoval žalobkyni ako spotrebiteľke v prípade reklamovania vady diela aj odstúpenie od zmluvy.

87. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci, alebo ním poverený zamestnanec, alebo určená osoba, je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m/ ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložitá technická zhodnotenie stavu výrobku, alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť, alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

88. Za reklamáciu je považované uplatnenie zodpovednosti za vady výrobku, alebo služby.

89. Pre uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady diela je dôležité a všeobecné ustanovenie Obč. zákonníka o vytknutí väd u cudziteľa uvedené v ust. § 504, podľa ktorého nadobúdateľ môže uplatňovať nárok zo zodpovednosti za vady na súde len vtedy, ak vytkol vady bez zbytočného odkladu potom, čo mal možnosť vec prezrieť. Nadobúdateľ môže vadu vytknúť najneskôr do 6 mesiacov, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Ak v tejto lehote nevytkne vadu, právo zanikne.

90. Aj keď zákon nepredpisuje formu vytknutia vady, vytknutie vady teda možno urobiť písomne kvôli zabezpečeniu dôkazu, ale aj ústne. V každom prípade ale musí ísť o výslovné vytknutie vady, pričom vytknutie vady znamená označenie samotnej vady, alebo popísanie, ako sa prejavuje. V prípade právneho vzťahu medzi stranami sporu, mohla žalobkyňa vytknúť vadu v 24-mesačnej záručnej dobe plynúcej od prevzatia diela, pričom takéto vytknutie vady, resp. reklamácia, bolo podmienkou uplatnenia nároku zo zodpovednosti za vady na súde.

91. V priebehu celého konania strany sporu neprodukovali dôkaz a to najmä strana žalujúca, že by strana žalujúca bola pre vady ňou tvrdené a žalovaným neodstránené, odstúpila od zmluvy o dielo celkom, alebo z časti.

92. K jednotlivým nárokom tak, ako žalujúca strana ich postupne uplatňovala, súd konštatuje tieto skutkové a právne zistenia:

93. Ak súd v predchádzajúcej časti tohto rozsudku ustálil, že dielo bolo odovzdané najneskôr 12.7.2011, dvojročná záručná doba, ktorá žalobkyni plynula v zmysle ust. § 655 ods. 2 Obč. zákonníka a ktorá je dobou prekluzívnou, jej plynula do 12.7.2013. Ak vady diela v tejto dobe vytknuté neboli, nároky z väd žalobkyni zanikli.

94. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že takto neboli vytknuté vady spočívajúce v nedodaní plastového okna, v súvislosti s čím žalobkyňa uplatňovala nárok na zľavu z ceny diela v sume 177 €, vada, ktorá mala spočívať v neodvetraní podlažia v súvislosti, s ktorou vadou žalobkyňa uplatňovala nárok vo výške 20 € a v tejto dobe nebola vytknutá ani vada spočívajúca v nedodaní batérie do kuchyne, zahrnutá v sume 670 € za zariadenie predmety. Nároky z týchto väd žalobkyni zanikli a preto jej súd práva spojené so zodpovednosťou žalovaného za výskyt týchto väd nemohol priznať.

95. V súvislosti s vadami komína súd zistil tieto skutočnosti:

96. Vady na komíne boli vytknuté žalujúcou stranou už aj v liste zo dňa 16.11.2011 ako aj v liste z 23.4.2012, ale najmä v reklamácií zo dňa 9.8.2012, v ktorom žalujúca strana aj konkrétne vymedzila, čo žiada a to bezplatné odstránenie dymenia komína. Aj keď sa žalovaný bránil tvrdením, že komín bol postavený správne a dymenie bolo spôsobené len nesprávnym spôsobom podkurovania sporáku, ktorý ústil dymovodom do komína, tieto tvrdenia boli vyvrátené dôkazmi, ktoré žalujúca strana pripojila do súdneho spisu. Znalecký posudok č. 51/2013 Ing. Ivana Čierneho, súdneho znalca z odboru stavebníctva, ktorý konštatoval v znaleckom posudku, že na fasáde sypárne je budované komínové teleso, ktoré je na povrchu upravené stavebným lepidlom so sklo-textilnou sieťkou, do komína je zaústený odvod spalín zo sporáka na tuhé palivo, ktorý je umiestnený v kuchynskom kúte na prízemí objektu sypárne. Komínové teleso je osadené vo vzdialenosti 2,05 metra od hrebeňa strechy (osoba a vzdialenosť komínového prieduchu a hrebeňa strechy) a nemá dostatočnú výšku nad hrebeňom strechy objektu sypárne, resp. je ukončené pod úrovňou hrebeňa strechy. Dymovod od sporáku umiestneného na prízemí objektu je vedený horizontálne po fasáde objektu z exteriérovej strany. Na komíne je osadená komínová hlava a krycia oceľová mriežka. V komíne nie je osadený podstavec pre zachytenie a odvod kondenzátu z komínového prieduchu. Komínové teleso je osadené v blízkosti horľavých materiálov, resp. nie je dodržaná minimálna vzdialenosť komínového telesa od horľavých materiálov. Komínové dvierka nie sú dodávkou Schiedel, nie sú dvojité a nie sú odolné voči vyhoreniu sadzí. Na vyústení komína nie je osadený kónus. Dymovod od sporáku vedený po fasáde je bez sklonu horizontálne a zaústený do komína horizontálne kolmo pod uhlom 90 stupňov. Z interiéru je stena nad sopúchom zadymená. Znalec konštatoval, že v danom prípade je potrebné kompletne zdemontovať existujúce komínové teleso vrátane zamurovaného dymovodu v obvodovej stene objektu. Zdemontované komínové teleso je nepoužiteľné a bude potrebné ho odvieŕať na skládku ako stavebnú suť.

97. Tieto konštatovania znalca sú podporované ďalším dôkazom, ktorým je potvrdenie o vykonaní preskúšania komína vykonané autorizovaným revíznym technikom komínov H. U. zo dňa 18.6.2012 (č.l. 170), podľa ktorého tento revízný technik dňa 15.6.2012 zistil, že komín a dymovod nevyhovujú z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky. Zistené nedostatky uviedol v prílohe. Toto potvrdenie je aj prílohou znaleckého posudku č. 79/2012, ktorý vypracoval za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty stavebných prác pre účel vysporiadania sa so zhotoviteľom Ing. Daniel Bartkovič v znaleckom posudku č. 79/2012 (č.l. 66) a príloha - fotodokumentácia k potvrdeniu o vykonaní preskúšania komína je pripojená na č.l. 68. Revízný technik konštatoval, že chýba kondenzačná jímka, nie je urobené odvetranie komína mriežkou, nie sú umiestnené originál Schiedel komínové dvierka, nie je správne urobený samotný základ komína, v ktorom sa zhromažďuje voda, čím dochádza k vlhnutiu spodnej časti komína až do výšky komínových dvierok. Dymovod je zamurovaný do nosnej obvodovej priečky budovy v dĺžke 2,1 metra, spôsob montáže dymovodu je prevedený tak, že dymovod je napojený proti smeru prúdenia spalín s nedostatočným stúpaním minimálne 10 stupňov. Dymovod je napojený po vode (revízný technik tým mienil zrejme uviesť, že je napojený horizontálne). Ďalej konštatuje, že na čistiacom kolene nedostatočne prilieha odnímateľná krytka, čím hrozí úlet iskier, spôsob prechodu komína strešnou konštrukciou vykazuje nedodržanú minimálnu vzdialenosť od horľavých materiálov, ktorá je minimálne 50 mm a pokiaľ ide o ukončenie komína, konštatoval nedostatočnú dĺžku šamotovej vložky nad komínovou hlavou a absenciu antikorového kónusu. Rovnako konštatoval nedostatočnú výšku komína nad hrebeňom strechy.

98. Skutočnosť, že sa nejedná o pravý komín zn. Schiedel, potvrdzuje podľa presvedčenia súdu aj ďalší dokument žurnalizovaný na č.l. 222 a to je potvrdenie z firmy Makom s.r.o., so sídlom v Považskej Bystrici (č.l. 222) zmluvnej certifikovanej a montážnej firmy pre firmu Schiedel. Podľa správy o pravosti komína Schiedel pri ohliadke predstaviteľa tejto firmy, P. F. na mieste samom, bolo zistené, že komínový systém nie je originál komínový systém Schiedel, je veľmi neodborne postavený, dymovod zasekaný do steny je absolútne nevyhovujúci, komín nemá dvojité dvierkovanie, čiže nie je podľa normy.

99. K problematike sa vyjadrila aj firma Schiedel (č.l. 223) dňa 2.5.2013, ktorá uviedla, že jej odborný poradca, pán O., ohliadol komínové teleso na rekreačnom objekte v T. a na základe ním poskytnutých informácií je konštatované, že spoločnosť Schiedel nemôže poskytnúť záruku, ani garanciu ako na štandardný výrobok Schiedel. Uvedené komínové teleso nemá nasledovné komponenty: podstavec na odvod kondenzátu, mriežku pre zadné odvetranie, tesné dvojité dvierka Schiedel, kónus na vyústení komína. Navyše nie je možná jeho správna funkcia z nasledovných dôvodov: má nefunkčné zadné odvetranie, nie je zabezpečený odvod kondenzátu a vlhkosti z komína, má netesné dvierka bez odolnosti pri vyhorení sadzí a má nedostatočný odstup od horľavých materiálov od povrchu komínového plášťa. Taktiež je nesprávne realizovaný dymovod s nesprávnym sklonom. Prevádzka takto postaveného komína je priamym ohrozením stavby a stavbou užívajúcich osôb. Firma doporučuje demontáž komínového telesa a opätovné postavenie kompletného komínového telesa.

100. Tieto listinné dôkazy súd presvedčili o skutočnosti, že v prípade konštrukcie komína firmou žalovaného bol komín postavený tak vadne, že nezodpovedal nielen normám firmy Schiedel, ale najmä protipožiarneho predpisom, v dôsledku čoho bolo revíznym technikom komínov Jágorským konštatované, že nevyhovuje z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky. Je zrejmé, že takýto komín spôsobil následok, že stavba nikdy nemohla byť kolaudovaná, resp. nemohla byť ani dodatočne povolená, nakoľko postavený komín nevyhovoval normám.

101. V tomto prípade žalobkyni patrilo právo uvedené v ust. § 655 Obč. zákonníka a keďže nevyužila právo na zrušenie zmluvy pri nie odstrániteľnej vade (vzhľadom na skutočnosť, že bola doporučená demontáž komína a postavenie nového komínového telesa) a pre prípad, že by žalovaná strana argumentovala tým, že šlo o vadu odstrániteľnú, tak ju žalovaný ako zhotoviteľ neodstránil ani v dohodnutej, ani v primeranej lehote, mala žalobkyňa právo na primerané zníženie ceny opravy, alebo úpravy.

102. Žalobkyňa pôvodne uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 532,32 € titulom náhrady škody za demontáž komína a na základe naposledy zmenenej žaloby a titulom zľavy z ceny diela uplatňovala nárok vo výške 1.800 €. Už svojím prvým rozsudkom vyhláseným v tejto veci súd žalobkyni priznal nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s poskytnutím a vybudovaním vadného komína žalovaným vo výške 532,32 €.

103. Pokiaľ ide o nárok na poskytnutie zľavy z ceny diela vo výške 1.800 €, nárok z týchto väd podľa presvedčenia súdu bol uplatnený čas, vada bola vytknutá v záručnej dobe a preto súd vo výške 1.800 € považoval nárok žalobkyne za dôvodný vzhľadom na skutočnosť, že celú sumu, ktorá žalobkyňa podľa cenovej ponuky, ktorá bola prílohou Zmluvy o dielo, žalobcovi zaplatila, teda sumu 1.800 €, vynaložila zbytočne, nakoľko komín vykazoval neodstrániteľné vady a preto tieto náklady boli žalobkyňou vynaložené úplne zbytočne v plnej výške 1.800 €. Súd preto žalobkyni v súvislosti s vyššie konštatovanými vadami komína, titulom nároku podľa ust. § 655 ods. 1 Obč. zákonníka priznal aj nárok na zľavu z ceny diela vo výške 1.800 €, čo zodpovedá nákladom vynaloženým na zhotovenie komína a zaplatených žalobcovi.

104. Ďalej žalobkyňa uplatnila nárok na poskytnutie zľavy z ceny diela za vadné plnenie zariadení predmetov v kúpeľni vo výške 670 € na základe tých skutočností, ktoré uvádzala aj právna zástupkyňa v podaní zo dňa 30.11.2016.

105. Žalobkyňa prvýkrát vytkla vady WC, ktoré malo byť zle upevnené, v reklamácií zo dňa 9.8.2012 a konštatovala, že bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať, vydržali veľmi krátku dobu a keďže záručné listy sú u žalovaného, nemôže ich dať opraviť, ani vymeniť. Predovšetkým vady bojlera a vady vaňovej batérie boli sporné a to vzhľadom na konštatovanie žalovaného o tom, že v čase ohliadky, ktorú uskutočnil aj v prítomnosti vtedajšieho právneho zástupcu žalobkyne koncom roku 2012, bolo

zistené, že z bojlera chýba ohrevná špirála, alebo ohrevná časť a vaňová batéria bola demontovaná a nebola mu poskytnutá k ohliadke. Vtedy sa mali strany dohodnúť na tom, že po dodaní chýbajúcej vaňovej batérie a skompletizovaní bojlera žalujúcou stranou žalovaný bude realizovať reklamáciu u svojich dodávateľov a poskytne nové bezvadné plnenie. Následne k tomu ale nedošlo, pretože bojler nebol skompletizovaný a pokazená batéria nebola predložená.

106. Súd uveril tvrdeniu žalovaného, že pri ohliadke bojlera, ktorý on ako nový zakúpil v Baumaxe a taký ho inštaloval, bojler nemal ohrevnú časť, ktorá z neho bola demontovaná. Rovnako nebola mu predložená k ohliadke za účelom reklamácie vaňová batéria. Žalujúca strana túto skutočnosť nerozporovala, aj keď tvrdila, že do bojlera nikto nezasahoval. Podľa presvedčenia súdu takéto tvrdenie žalujúcej strany je len účelové, nakoľko vady bojlera sú prvýkrát spomínané v reklamacii z 9.8.2012 a bolo by mylné predpokladať, že do tohto momentu od užívania sypárne od júla 2011 by jej užívatelia nezistili poškodenie bojleru, resp. skutočnosť, že bojler nehreje, pretože nemá zabudované ohrevné zariadenie. Súd je toho presvedčenia, že do bojlera zasahovali nejaké osoby užívajúce rekonštruovanú nehnuteľnosť, pretože ak by žalovaný bol dodal bojler bez ohrevného telesa, ako sa to snažila naznačiť žalujúca strana tvrdením, že do bojlera nikto nezasahoval, avšak nepochybnila tvrdenie, že nemá výhrevné zariadenie, tak by užívatelia nehnuteľností už hneď po začatí užívania museli zistiť, že bojler neohrieva teplú vodu a teda k upozorneniu žalovaného na túto skutočnosť by došlo vzhľadom na aktivity žalujúcej strany určite skôr.

107. V súvislosti s údajnou vadou bojlera bola preukázaná len tá skutočnosť v konaní, že bojler nemal napúšťací a vypúšťací ventil a nepochybne bolo preukázané, že rovnako WC vykazovalo vady, keď nebolo pevne osadené a vytekala z neho voda. V pôvodnom konaní žalobkyňa uplatňovala zľavu vo výške 114 € za montáž a demontáž bojlera a WC, z ktorej súd žalobkyni priznal len sumu 74 € vo svojom prvom rozsudku.

108. Dôkazom o výške zľavy mala byť cenová ponuka, ktorú žalobkyne pripojili do súdneho spisu a ktorú vypracoval D. I., podnikateľ so sídlom v T. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX, ktorá je pripojená na č.l. 287. Žalobkyňa nezdôvodnila, prečo malo byť WC demontované. Prostredníctvom novozvolenej právnej zástupkyne vo vyjadrení zo dňa 30.11.2016 k WC konštatovali, že opravu kývajúceho sa WC im nakoniec vykonal pán X. za 25 €, avšak náhradu od žalovaného nepožadujú, avšak tvrdili, že po vykonanej oprave WC toto opakovane vykazovalo vady a následne v príčinnej súvislosti s tým, že na bojleri absentoval výpustný ventil, voda vo vodovodnom potrubí ako aj v nádržke od WC v zimných mesiacoch zamrzla, čo spôsobilo značné škody a v konečnom dôsledku aj absolútne znefunkčnenie WC. Tieto tvrdenia však nepreukázali. Kývajúce sa WC a pokazený bojler žalobkyňa reklamovala v liste zo dňa 9.8.2012, pričom z vykonaného dokazovania predovšetkým zo znaleckého posudku Ing. Ivana Čierneho č. 51/2013 vyplynula vada zásobníkového ohrievača teplej vody a totiž, že jeho fyzický stav nezodpovedá veku výrobku a nemá nainštalované žiadne armatúry, medzi ktoré patrí poistný ventil a vypúšťací ventil a preto je nutné doplniť vodovodné armatúry na privode k zásobníkovému ohrievaču. Skutočnosť, že WC vykazovalo vady, kývalo sa a vytekala spod neho voda, bola potvrdená aj žalovaným a táto vada sa prejavila v záručnej dobe. Žalovaný napriek tomu, že o tejto vade vedel a bol na ňu upozornený v liste z 9.8.2012, vadu napriek tomu, že bola odstrániteľná, ku dňu vyhlásenia rozsudku neodstránil. Z týchto dôvodov má žalobkyňa právo na zľavu z ceny diela a súd považuje za primeranú zľavu zľavu v sume 10 € za demontáž WC, 25 € za montáž WC tak, ako vyplýva z cenovej ponuky D. I. na č.l. 287. Je zrejmé, že existujúce WC bolo nutné demontovať a potom znova namontovať, aby bolo možné zistiť, do akej miery je tesne napojené na kanalizačné potrubie, ak z neho neprestajne vyteká voda, ako tvrdila žalobkyňa. Nepochybne bolo zistené, že na bojleri absentovali vypúšťacie ventily a súd si osvojil návrh znalca, že boli potrebné a preto považuje v dôsledku tejto vady, ale aj vnútornej korózie bojlera, ktorá bola konštatovaná aj pri ohliadke servisným pracovníkom, poskytnúť zľavu vo výške montáže a demontáže bojlera podľa cenovej ponuky pána D. I. a zľavu v rozsahu demontáže a montáže záhradného guľového ventilu a nákupu tohto materiálu v hodnote 1,50 € a 3 € a za zakúpenie guľového ventilu 4,50 €. Spolu takto vyčíslená suma predstavuje sumu 74 €. Súd však nepovažoval za dôvodné poskytnúť žalobkyniam zľavu aj v rozsahu dopravných nákladov za prevoz materiálu podľa cenovej ponuky D. I. zo Zvolena do Dubového. Nárok na poskytnutie zľavy v rozsahu 40 €, ktorá je rozpočtovaná ako odplata za prevoz materiálu zo Zvolena do Dubového, nebol žalobkyňami zdôvodnený, nie je odôvodnený najmä v súvislosti s tým, že D. I. má sídlo v T., kde sa nachádza aj rekonštruovaný objekt. Preto súd za dôvodný považoval nárok titulom vady bojlera a WC na poskytnutie zľavy žalobkyni v rozsahu 74 €. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol vo svojom prvom rozsudku.

109. Ďalšia uplatňovaná zľava z ceny diela vo výške zodpovedajúcej sume 670 €, ktorú súd pripustil a ktorá sa stala predmetom konania po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, zodpovedala výške položky uvedenej v cenovej ponuke č. 4, podľa ktorej mal žalovaný dodať zariadenie predmety a to tri batérie, ventily 6U-1, jedno WC, jeden elektrický ohrievač vody 80-litrový a materiál, spolu v sume 690 €. Žalujúca strana odpočítala 20 € za umývadlovú batériu, ktorá bola funkčná.

110. Ako súd už konštatoval titulom zľavy za vadu bojlera a záchoda priznal už prvým rozsudkom žalobkyni sumu 74 €, súd ďalšiu zľavu do výšky 670 € nepriznal a to z toho dôvodu, že podľa presvedčenia súdu žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno preukázať, že vaňová batéria, ktorá bola žalovaným dodaná, bola skutočne poškodená. Z výpovedí žalovaného, ktoré žalujúca strana nerozporovala, bolo preukázané, že pri ohliadke vykonanej žalovaným za účasti jeho vtedajšieho právneho zástupcu a účasti právneho zástupcu žalobkyne bolo zistené, že vaňová aj umývadlová batéria boli demontované, ale žalovanému neboli predložené k ohliadke. Žalovaný teda nemohol posúdiť, či skutočne predmetné batérie sú poškodené a nemohol ich ani u svojich dodávateľov, keďže mu neboli žalobkyňou predložené, reklamovať. Táto skutočnosť nakoniec vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 51/2013 Ing. Ivana Čierneho, ktorý len medzi ďalšími zistenými skutočnosťami na strane 9 svojho znaleckého posudku uvádza, že v čase ohliadky boli v kúpeľni demontované vodovodné batérie nad vaňou a nefunkčná vodovodná batéria nad umývadlom, pričom znalec neuvádza, z akého dôvodu mala byť vodovodná batéria nad umývadlom nefunkčná. Rovnako nebolo preukázané, že by vnútorný plášť zásobníkového ohrievača, ktorý mal byť značne skorodovaný, bol skorodovaný v dôsledku užívania, alebo už v dôsledku vady samotného dodaného výrobku. Žalobkyňa ani nezdôvodnila, z akého dôvodu WC, ktoré vytekalo, bolo vymenené za úplne nové WC.

111. Preto ďalšiu zľavu do sumy 670 €, ktorú žalobkyňa požadovala na základe v naposledy zmenenej žalobe, súd žalobkyni nepriznal a v tejto súvislosti súd opätovne zdôrazňuje, že pokiaľ ide o zľavu, ktorá mala spočívať v tej skutočnosti, že žalovaný nedodal batériu do kuchyne, je nutné konštatovať, že táto vada nebola vytknutá v záručnej dobe a preto nárok žalobkyne na poskytnutie zľavy z takto poskytnutého vadného, alebo neúplného plnenia zanikol a nebolo ho možné priznať v súdnom konaní.

112. Žalobkyňa podľa naposledy zmenenej žaloby žiadala priznať aj náhradu škody vo výške 20 € v súvislosti s vadným plnením zariadení predmetov v kúpeľni. Táto škoda mala vzniknúť nákladmi na dopravu zariadení predmetov podľa rozpočtu pána I. zo Žiliny do Dubového. Tento nárok sa súdu nejavil ako dôvodný vzhľadom na skutočnosť, že vychádza len z rozpočtu pána I. a keďže neboli preukázané také vady zariadení predmetov, ktoré by odôvodňovali priznať nárok na zľavu z ceny diela, nie je dôvodný ani náklad na dovoz nových zariadení predmetov zo Žiliny do Dubového. Preto súd aj tento nárok žalobkyni nepriznal.

113. Pod položkou C a pod položkou D žalobkyňa v návrhu z 30.11.2016 uplatnila vyššie uvádzané nároky na zľavu za neodvetrané podlažie vo výške 20 € a za nedodané plastové okno vo výške 177 €. Ako súd konštatoval vyššie, tieto vady neboli vytknuté v záručnej dobe a nárok na plnenia vyplývajúce z väd diela žalobkyni zanikol.

114. Pod položkou E zmeneného návrhu podaním zo dňa 30.11.2016 žalobkyňa uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 327,09 € titulom zľavy za nedokončenie obkladu kuchyne.

115. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 327,09 € titulom zľavy za nedokončenie kuchyne, táto suma mala pozostávať z pokládky obkladu v sume 104 € za 6,5 m² obkladu podľa cenovej ponuky D. I. na č.l. 299 za vyrezanie otvorov do obkladu v sume 4 €, škárovanie obkladu v sume 32,50 €, náklady na prevoz materiálu zo Žiliny do Dubového v sume 35 €, z cien obkladu v sume 133,29 € a škárovacej hmoty v sume 18,30 €. Žalujúca strana predovšetkým namietala tú skutočnosť, že žalovaný dielo nedorobil a nedoobkladal priestor medzi hornou a dolnou časťou kuchynskej linky. Táto skutočnosť bola medzi stranami nesporná, pretože to tvrdil aj žalovaný. Z vykonaného dokazovania a z výsluchov žalovaného a žalobkyne vyplynulo, že v čase, keď žalovaný dielo odovzdával najneskôr 12.7.2011, nebola ešte vyhotovená kuchynská linka a preto nebolo možné preto obkladať priestor medzi hornou a dolnou časťou kuchynskej linky. Žalovaný však oproti pôvodnej rozpočtovanej cene neúčtoval sumu 145 € a tvrdil, že sa so žalobkyňou dohodol na tej skutočnosti, že vzhľadom na nedokončenie obkladu v kuchyni sumu 145 € ako rozdiel medzi sumou 8.145 € a sumou 8.000 €, ktorú mu žalobkyňa prostredníctvom svojej

matky reálne zaplatila. Podľa zmluvy mali byť položené obklady a dlažby cca v rozsahu 30 m² a to za celkovú sumu 736 €. Keďže cena za pokladanie obkladu dlažieb nie je špecifikovaná v zmluve a za sumu 736 € malo byť položených cca 30 m² obkladu a dlažieb, súd vypočítal, že hodnota 1 m², dlaždenia, resp. obkladania, by mala predstavovať sumu 24,53 €. Žalovaný naopak tvrdil, že žalobkyni nevyúčtoval sumu 145 € titulom tej skutočnosti, že obklad medzi kuchynskou linkou neuskutočnil. Súd tento nárok hodnotil ako nárok zo zodpovednosti za vady, nakoľko je zrejmé, že žalovaný, pokiaľ ide o dohodnutý predmet plnenia, dielo nevykonal v takom rozsahu, aký bol dohodnutý v zmluve, nakoľko podľa zmluvy sa rátať s položením obkladu medzi kuchynskou linkou. Teda dielo v tejto časti nevykonal riadne, aj keď sa bránil, že žalobkyni poskytol zľavu v rozsahu 145 € práve za nedokončené polozenie obkladov v kuchyni. Vadu diela, resp. nevykonanie diela v rozsahu, ako bolo dohodnuté, žalobkyňa nevytkla a nárok titulom nedokončenia obkladu, ani nespomenula v pôvodne podanej žalobe, ktorá bola podaná 30.7.2014, teda viac ako tri roky po odovzdaní diela (najneskôr 12.7.2011). Pôvodná žaloba sa, pokiaľ ide o finančné nároky, ktoré boli uplatnené titulom škody, opierala o dva podané znalecké posudky a to znalecký posudok Ing. Daniela Bartkoviča a Ing. Ivana Čierneho, avšak ani jeden z týchto posudkov sa nevenuje cenovému odhadu dokončovacích prác obkladu kuchyne. Žalobkyňa prvýkrát v konaní začala uplatňovať nároky za nepoloženie obkladu v kuchyni v podaní novozvoleného právneho zástupcu JUDr. Jána Repáňa zo dňa 24.7.2015, keď titulom tohto nároku za nevykonané obloženie kuchyne požadovala sumu 300 €, avšak nešpecifikovala, akým titulom. Na toto podanie reagoval právny zástupca žalovaného podaním z 20.4.2016 (č.l. 236 - 238), ktorý voči všetkým uplatneným nárokom vzniesol námietku premlčania.

116. V tejto súvislosti súd ale upozorňuje aj na ust. § 655 ods. 2 Obč. zákonníka, podľa ktorého práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy, alebo úpravy, sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy, alebo úpravy a o čase jej trvania.

117. Podľa presvedčenia súdu žalobkyňa právo zo zodpovednosti za vady plnenia žalovaného spočívajúce v nedokončení obkladu medzi kuchynskou linkou neuplatnila v záručnej dobe dvoch rokov, ktorú si zmluvné strany dohodli, ale až v priebehu konania vyššie uvedeným podaním novozvoleného právneho zástupcu a preto podľa presvedčenia súdu toto jej právo, konkrétne právo na poskytnutie zľavy v požadovanom rozsahu za nedokončenie obkladu v kuchyni, zaniklo v zmysle ust. § 655 ods. 2 Obč. zákonníka. Súd preto tento nárok žalobkyni priznať nemohol a žalobu v tejto časti zamietol.

118. Prvý rozsudok okresného súdu bol zrušený aj v tej časti, kde súd zamietol nárok žalobkyne na náhradu škody vo výške 2.496 €, ktorá žalobkyni vznikla zaplatením faktúr firme Eco Consult za dodávku a osadenie novej žumpy a to faktúry č. N. XX/XXXX zo dňa 9.4.2015 a faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 24.4.2015 (č.l. 226 a 228). V súvislosti s týmto nárokom súd podotýka, opätovne poukazuje na tú skutočnosť, ktorú uvádzal v pôvodnom rozsudku.

119. Žalobkyňa vytkla vadu žumpy prvýkrát v reklamáci z dňa 9.8.2012 a následne aj 22.10.2013, avšak vytýka tzv. priepustnosť žumpy, čo preukázané nebolo. Následne v konaní vyšlo najavo, že žalobkyňa viní žalovaného zo skutočnosti, že jej „navrhol“ len malú žumpu o objeme 3 m³ a v dôsledku tejto skutočnosti a vyťaženosti daného objektu sa žumpa veľmi rýchlo naplní. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala, že by prostredníctvom svojej matky poskytla žalovanému také informácie o vyťaženosti budovy, v dôsledku ktorých by si mohol žalovaný utvoriť reálnu predstavu o frekvencii pobytu a počte osôb, ktoré sa majú v rekonštruovanej sypárni v budúcnosti zdržiavať a v dôsledku čoho by on matke žalobkyne, ktorá uzatvárala s ním zmluvu, poskytol neodborné doporučenia o žumpe. Strany sporu uzavreli dohodu o dodávke žumpy o objeme 3 m³ spolu s kanalizačnou prípojkou za sumu 810 €. Ako však vyplynulo z výpovede žalovaného, pod kanalizačnou prípojkou mal na mysli napojenie žumpy na už existujúcu kanalizačnú prípojkou, ktorú budovala iná firma. Priepustnosť malej žumpy zistená nebola, bolo však žalujúcou stranou v konaní prezentované, že takáto malá žumpa je pre potreby ich domácnosti nevhodná. V každom prípade však žalovaný plnil to, čo bolo objednané na základe takých informácií, aké mu matka žalobkyne poskytla. Dokonca tvrdil, že žalujúca strana nechcela do žumpy investovať väčšie peniaze. Žalovaný totiž konštatoval, že žalobkyňa mu uviedla, že sypáreň sa bude používať len cez víkend a mali by sa v nej zdržiavať približne tri osoby. Preto rátať, že pre tri osoby zdržiavajúce sa cez víkend a to každý víkend v mesiaci, je potrebná trojkubiková žumpa, ktorú je potrebné v zmysle zákona raz za 31 dní vyťahovať a odsávať. Žalobkyňa nevyvrátila

tvrdenia žalovaného o nevhodnosti pokynov, resp. ktoré mu poskytla prostredníctvom svojej matky, resp. že by v kontraktačnom procese boli mu poskytnuté také úplné informácie, v dôsledku ktorých žalovaný mal a mohol potreby domácnosti odborne s náležitou starostlivosťou posúdiť a navrhnúť väčšiu žumpu. Súd nemal preukázané vady samotnej trojkubíkovej žumpy, ktorá bola žalobkyňou objednaná a nemal preukázané, že by porušením inej zákonnej povinnosti žalovaným bola žalobkyňa uvedená do omylu, v dôsledku ktorého sa rozhodla pre najmenší typ žumpy.

120. Preto súd nárok žalobkyne na náhradu škody za novú žumpu v sume 2.496 € nepovažoval za dôvodný a nárok vzniknutý v príčinnej súvislosti s vadným plnením žalovaného a preto žalobu aj v tejto časti zamietol a to rovnako, ako vo svojom prvom rozsudku.

121. V podaní zo dňa 30.11.2016 žalujúca strana žiadala priznať aj zľavu z ceny diela vo výške 810 € z titulu väd osadenej žumpy. O tomto nároku bolo rozhodnuté uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 7.9.2017, kde nebola pripustená zmena žaloby v časti, kde žalujúca strana uplatňuje nárok na zaplatenie sumy vo výške 810 € z titulu zľavy z ceny diela za žumpu a kanalizačnú prípojku. Toto uznesenie Okresného súdu Martin nebolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/181/2018, preto zostalo právoplatným a tento nárok, teda na zľavu z ceny diela vo výške 810 €, sa nestal predmetom konania po zrušení prvého rozsudku Okresného súdu Martin.

122. Žalujúca strana v naposledy menenej žalobe vykonanej ešte s právnu zástupkyňou žalobkyne JUDr. Matejovou požadovala priznať nárok na zľavu z ceny diela v sume 897 € vychádzajúc z cenovej ponuky D. I. za obloženie kuchyne, vymaľovanie, úpravu schodov a opravu doškriabanej a zničenej podlahy spolu s materiálom a za výmenu celej plávajúcej podlahy a za vymaľovanie v sume 1.618,90 €. Rozpočet dokončovacích prác v rozsahu 897 € vrátane materiálu je uvedený v cenovej ponuke D. I. na čl. 299 a pokiaľ ide o výmenu plávajúcej podlahy v podkroví, je uvedený na čl. 303. Na pojednávaní dňa 5.10.2017 žalujúca strana rekapitulovala, že namiesto sumy 897 € požaduje sumu 327,09 €, teda čiastočne zobrala žalobu späť, pričom žalujúca strana konštatovala, že suma 327,09 € bola vypočítaná z cenovej ponuky D. I. ohľadne kuchyne, nazvaná však bola v podaní právnej zástupkyne v tom čase oboch žalobkyní v časti E podania žalujúcej strany z 5.12.2016. Táto suma pozostáva z rozpočtovania nákladov, pokládky obkladu v sume 104 € za 6,5 metrov obkladu, za vyrezanie otvorov do obkladu v sume 4 €, za škárovanie obkladu v rozsahu 6,5 metrov za celkovo 32,50 €, za prevoz materiálu v sume 35 € a potom pozostáva z nákladov na nákup obkladačiek v sume 133,29 € a škárovacej hmoty v sume 18,30 €. Žalujúca strana potom v rámci pôvodnej zľavy zo sumy 897 € uplatnila nárok na zaplatenie sumy 32,50 € titulom zľavy z ceny schodov, pričom táto suma bola tvorená podľa rozpočtu D. I. z čl. 299, nákladmi na zapílenie z výšky dverí na kúpeľni v sume 5 €, napenetrovania čiel schodov v sume 4,50 €, omaľovanie čiel schodov umývateľnou farbou v dvoch vrstvách 18 € a za kúpu umývateľnej farby na čelá schodov v sume 5 € a nakoniec uplatnila len nárok na sumu 350 €, ktorá bola zahrnutá pôvodne v sume 1.618,90 €. Suma 1.618 € bola uplatňovaná titulom nároku na zľavu za výmenu celej plávajúcej podlahy v podkroví a vychádzala z rozpočtu D. I., ktorý bol pripojený do spisu na čl. 303. Žalujúca strana však uplatňovala nárok na zľavu za vadné prevedenie plávajúcej podlahy v sume 350 €, teda v rozsahu tej sumy, ktorú za túto časť diela zaplatila podľa zmluvy o dielo a tam pripojenej cenovej ponuky. Vo zvyšku uplatneného nároku zobrala žalobu späť tam, kde suma 1.618,90 € prevyšovala uplatňovaný nárok na poskytnutie zľavy v sume 350 €. Súd preto v prvom rozsudku zastavil konanie o nároku na zaplatenie sumy 1.806,31 €, ktorá je rozdielom medzi súčtom sumy 897 € a sumy 1.618 € a sumou 709,59 € (327,09 € + 32,50 € + 350 €).

123. Pokiaľ ide o nárok na zľavu z ceny diela za plávajúce podlahy v podkroví, za ktoré žalobkyňa podľa zmluvy zaplatila sumu 350 €, je pravdou, že žalobkyňa vytkla vady podlahy v reklamacii zo dňa 9.8.2012, teda v rámci záručnej doby, keď uviedla, že z povaly medzi hradami sa doteraz sype prach a piesok napriek tomu, že to sami vysávali požičianým technickým vysávačom. Plávajúca podlaha na poschodí je zle položená. Bližšie však neopisuje, ako je zle položená. Túto vadu pokládky podlahy, ktorú mal súd preukázanú a považoval ju za nespornú a žalovaným neodstránenú, na základe znaleckého posudku znalca Ing. Ivana Čierneho č. 51/2013, ktorý zistil, že skladba stropnej konštrukcie v podkrovnom priestore pozostáva z laminátovej veľkopošnej parketovej podlahy od horného povrchu po spodok, pod ktorou sa nachádza podložka pod parkety, drevovláknitá doska mäkká Hofatex, drevený záklop stropu z dosiek na poldrážku a drevený trámový strop, teda nosné trámy. V skladbe stropu nie je žiadna vrstva, ktorá by zabráňovala prepadávaníu nečistôt z oddelených častí použitých materiálov skladby stropu do priestoru nižšieho podlažia. V skladbe stropu mala byť zabudovaná fólia nad dreveným

zákopom z dosiek a pod podložkou z drevovláknitých dosiek. Preto znalec doporučil nášľapnú vrstvu podlahy vrátane soklových líšt a podložiek z drevovláknitých dosák demontovať, vyčistiť plochu stropu od prachu a zvyškov odlúpnutých drevovláknitých dosák, položiť fóliu na drevený záklop a späťne položiť parketovú podlahu vrátane podložiek z drevovláknitých dosák a soklových líšt podlahy. Pri výpočte je uvažované so spätným použitím demontovaných materiálov, podložky z drevovláknitých dosák, soklových parketových líšt a laminátových parkiet. Znalec potom v rámci rozpočtu na určenie nákladov na odstránenie väd konštatoval, že celková cena prác, pokiaľ ide o dodávku materiálu a montáž, predstavuje sumu 202,84 € (č.l. 121). Súd uznal za dôvodný nárok žalobkyne na uplatňovanie zľavy z ceny diela týkajúcej sa za položenie plávajúcej podlahy v podkroví vzhľadom na skutočnosť, že napriek tvrdeniu žalovaného nebola v štruktúre podlahy v podkroví namontovaná žiadna podložka, ktorá by bránila prepádaniu nečistôt medzi záklopom a podložkou pod samotnou podložkou z drevovláknitých dosiek a podľa presvedčenia súdu žalovaný mal pri tejto práci postupovať so svojou odbornou starostlivosťou a mal práce takto realizovať. Preto nárok na uplatnenie zľavy z ceny diela, súd považoval za dôvodný, avšak nie v rozsahu celej zaplatenej sumy 350 €, ale len v rozsahu sumy 202,84 €, ktorá bola podľa znaleckého posudku znalca nutne potrebná na odstránenie vady podlahy v podkrovnom priestore za použitia pôvodného materiálu. Súd preto titulom zľavy z ceny diela za konštrukciu plávajúcej podlahy v podkroví žalobkyni priznal miesto sumy 350 € sumu 202,84 € a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd ani v ďalšej fáze konania po zrušení svojho prvého rozsudku nemal dôvod korigovať tento názor a rozdiel medzi týmito sumami nepriznal ani v tomto rozsudku.

124. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na uplatnenie zľavy za opravu schodov a ich natretie vodeodolným náterom v sume 32,50 €, súd tento nárok neuznal. Je síce pravdou, že žalobkyňa vo svojej reklamacii zo dňa 9.8.2012 konštatovala tento nedostatok s tým, že schody a dvere do miestnosti pod schodmi majú nevhodný náter, potrebujú vodeodolný, avšak nepreukázala, že by tento náter bol predmetom zmluvy a že by si takúto povrchovú úpravu schodov strany sporu dohodli v zmluve. V zmluve boli schody, drevené stupne a vybudovanie špajze a to jej stien, osadenie dverí a zárubne, rozpočtované v celkovej výške 1.040 €. Z toho náklady na zhotovenie nosnej konštrukcie predstavovali sumu 690 €, náklady na drevené stupne - buk o hrúbke 40 mm sumu 240 € a náklady na vybudovanie stien špajze, osadenie dverí a zárubne sumu 110 €. Pokiaľ ide o nátery, tak zmluva sa o ich kvalite a prevedení nezmieňuje a preto súd nepovažoval nepoužitie vodeodolného náteru na podstupniciach za vady prevedeného diela, teda za také prevedenie, ktoré by bolo v rozpore so zmluvou. V tejto časti súd preto žalobu zamietol.

125. Súd po zrušení svojho prvého rozsudku pripustil zmenu žaloby, ktorou v zmysle podania žalujúcej strany z 30.11.2016 žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy 486,55 € z titulu náhrady škody, ktorá vznikla zadymením stien interiéru z nefunkčného komínového telesa. Išlo o nárok, ktorý uplatnila v časti „I“ z tohto svojho podania a jednalo sa o škodu, ktorá žalobkyni vznikla predpokladanými nákladmi na vymaľovanie jednak podkrovia a jednak kuchyne, pričom tento nárok pozostával z položiek tam uvedených. V tejto súvislosti je ale nutné zaoberať sa aj námietkou premičania, ktorú vznesla žalovaná strana voči nárokom na náhradu škody.

126. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premičanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

127. Podľa § 106 ods. 1 Obč. zákonníka právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

128. Podľa § 106 ods. 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premičí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

129. Žalobkyňa svoje nároky, ktoré nazvala nárokmi na náhradu škody, prvýkrát uplatnila žalobou, ktorá na súd došla 30.7.2014, kde požadovala priznať sumu 5.000 €. Svoje nároky opierala o znalecký posudok Ing. Daniela Bartkoviča č. 79/2012, podľa ktorého reálne už vykonané a uskutočnené práce mali hodnotu 6.950,45 € a nie hodnotu 8.000 €, koľko žalobkyňa bola nútená zaplatiť a o znalecký posudok Ing. Ivana Čierneho č. 51/2013, ktorý určil všeobecnú hodnotu prác potrebných na odstránenie závadného stavu vzhľadom na zistené vady diela a túto hodnotu určil na 2.215,87 €. Pre zistenie rozsahu zadymenia je podľa presvedčenia súdu rozhodujúci posudok Ing. Ivana Čierneho č. 51/2013, ktorý

posudok, pokiaľ ide o stavebno - technický stav objektu, spracovával k 8.8.2013. V tomto posudku tento znalec konštatoval v súvislosti s opisom komínového telesa na strane 8 svojho posudku, že z interiéru je stena nad sopúchom (zaústenie odvodu spalín zo sporáku na pevné palivo v kuchyni do dymovodu v stene) zadymená. Znalec nekonštatuje celkové zadymenie a začiernenie, či už všetkých stien na prízemí a už vôbec nie v podkroví priestoru. Preto aj v krycom liste rozpočtu, ktorý bol súčasťou tohto znaleckého posudku a v rozpočte s výkazom výmer, uvažoval v položke Dokončovacie práce - maľby len s maľbou podstupnic v hodnote celkovo 9,239 € bez DPH. Tie sa ale týkali časti schodiska (viď č.l. 122). Je teda zrejmé, že pokiaľ ide o skutkové tvrdenia žalobkyne, tak v žalobe z 30.7.2014 nárok na náhradu škody, ktorý vznikol zadymením interiéru v dôsledku vadného komína, uplatnený nebol a to napriek tomu, že dymenie v miestnosti spomína W. O. už vo svojom liste z 23.4.2012, teda viac ako dva roky pred podaním žaloby na súd. Je preto zrejmé, že najneskôr k 23.4.2012 už vznikla škoda na stenách interiéru a to začiernenie steny nad sporákom. Z toho možno usudzovať, že objektívna premlčacia doba plynúca od udalosti, z ktorej škoda vznikla, teda od dymenia sporáka, uplynula najneskôr 23.4.2015. K tomu, že by žalobkyňa bola v rámci pôvodne uplatňovaného nároku na zaplatenie sumy 5.000 € uplatňovala nárok na náhradu škody vzniknutej zadymením stien interiéru objektu, teda že by oproti pôvodnej špecifikácii nároku, ktorý sa opieral o dva podané znalecké posudky, bola zmenila žalobný návrh, nedošlo ani na prvých dvoch pojednávaníach vo veci samej a až podaním na súd došlým 3.8.2015 novozvolený (č.l. 212 - 213) právny zástupca, v tom čase oboch žalobkýň, JUDr. Ján Repáň konštatoval, že nárok na zaplatenie sumy 300 € predstavuje náklady na vymaľovanie spodnej a hornej miestnosti v dôsledku zadymenia vnútornej časti týchto miestností pre nefunkčný komín (viď č.l. 213). K takémuto uplatňovaniu nároku, ktorý sa opieral o tie skutočnosti, že došlo k zadymeniu hornej a dolnej miestnosti, došlo teda až 3.8.2015, teda po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby, ktorá ako súd konštatoval vyššie, uplynula najneskôr 23.4.2015, keďže dymenie komína a začiernenie steny sa spomína prvýkrát v liste z 23.4.2012.

130. Za takýchto okolností je súd toho názoru, že došlo k premlčaniu nárokov žalobkyne na náhradu škody v trojročnej objektívnej premlčacej dobe a aj v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá podľa presvedčenia súdu žalobkyni plynula od 23.4.2012. Súd navyše poznamenáva, že v liste z 23.4.2012 matka žalobkýň W. O. spomína zadymenie stien len nad sporákom. Ak potom zadymením mala vzniknúť škoda v celom objekte, podľa presvedčenia súdu vznikla len pričinením žalobkyne a jej rodinných príslušníkov, ktorí o dymení sporáka a komína vedeli a napriek tomu vediac, že vykazuje takéto vady, v ňom kúrili, až tým spôsobili údajné zadymenie celého objektu. V znaleckom posudku Ing. Čierneho uvedenom vyššie sa v auguste 2013 totiž spomína len zadymenie steny nad sopúchom.

131. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania preto súd žalobkyni nárok na náhradu škody, ktorý mal vzniknúť na stenách interiéru v sume 486,50 €, nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol.

132. Súd preto vo svojom novom rozsudku žalobkyni priznal len nárok na zľavu z ceny diela vo výške 1.800 € za vadu komína a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol.

133. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žalujúca strana ich požadovala priznať od podania žaloby na súd. Súd rovnako, ako v pôvodnom rozsudku, priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania až od 6.9.2014, pretože žalobkyňa neprodukovala dôkaz, že by pred podaním žaloby vyzvala žalovaného na poskytnutie priznaného plnenia, riadne vyčísleného. Preto súd v zmysle ust. § 563 Obč. zákonníka považoval za prvú preukázateľnú výzvu žalobkyne na poskytnutie nároku zo zodpovednosti za vady diela až žalobu, ktorá bola žalovanému doručená 4.9.2014. Žalovaný mal možnosť žalobkyni poskytnúť plnenie 5.9.2014 a dňom 6.9.2014 sa dostal do omeškania. Preto súd až od 6.9.2014 žalobkyni proti žalovanému priznal nárok na úroky z omeškania a vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

134. Nárok žalobkyne na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

135. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C. s. p. a náhradu trov konania pomerne rozdelil. V prvom rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 27.4.2018 bolo žalobkyni priznané plnenie vo výške 809,16 € a týmto rozsudkom bolo žalobkyni priznané plnenie v sume 1.800 €, pričom predmetom konania po zrušení prvého rozsudku Okresného súdu Martin boli ešte nároky na poskytnutie zľavy z

ceny diela v celkovej výške 6.176,30 € (1.800 € + 670 € + 20 € + 177 € + 20 € + 327 € + 32,50 € + 147,16 € - rozdiel medzi sumou 350 € a prvýkrát priznanou sumou 202,84 € z titulu zľavy za plávajúcu podlahu a nároky na náhradu škody 2.496 € za osadenie novej žumpy a 486,55 € za škodu na stenách interiéru). Celkový nárok žalobkyne, o ktorom súd meritórne rozhodoval prvým i druhým rozsudkom, predstavoval sumu 6.985,46 € (6.176,30 € + 809,16 € - priznané v prvom rozsudku). Žalobkyňa v prvostupňovom konaní bola spolu-úspešná v rozsahu 2.609,16 € (1.800 € + 809,16 €), čo predstavuje približne 37 % celkovo uplatneného nároku (6.985,46 €). V rozsahu 63 % bol potom úspešný žalovaný. Čistý úspech žalovaného predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom (63% - 37%), čiže 26 %. V zmysle ust. § 255 ods. 2 C.s.p. preto súd určil, že žalovaný má proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 26 % celkovo vzniknutých trov konania žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.